

ഘോഷയാത്ര

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ

ഘോഷയാത്ര

തുളുൽ

കഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ

താളിളക്കം

2020

പേര്: **ഘോഷയാത്ര**

ഭാഷ: **മലയാളം**

വിഭാഗം: **തുളുളൽ**

രചന: **കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ**

പ്രസാധകർ: **താളിളക്കം**

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: **പ്രവീൺ വർമ്മ**

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വികിപീഡിയ.

ഘോഷയാത്ര

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ

1

അണിമതികലയും സുരവാഹിനിയും
ഫണിപതിഗണഫണമണികളുമണിയും
ഗുണഗണമേരിനപുരചിടയുടയോൻ
പ്രണതശിവങ്കരനഗജാരമണൻ
കരിണീവടിവുചമഞ്ഞുവിളങ്ങിന
തരുണീമണിയാംഗിരിസുതയാസഹ
കരിവരവേഷം പൂണ്ടൊരുദിവസം
കരിഹരിശരഭവരാഹമഹാമൃഗ-
പരിവൃതമാകിനവിപനംതന്നിൽ
പരിചൊടുവിഹരിച്ചിടനസമയേ
പെരുകിനമടുമലർവാസനകൊണ്ടും
സുരഭീമലയപവനാഗതികൊണ്ടും
പരിസരമിളദളിത്സംക്രതികൊണ്ടും
പരദ്രുതപഞ്ചമരാഗംകൊണ്ടും
സരളബക്രമുകുളാവലികൊണ്ടും
സരസിജശരശരണികരംകൊണ്ടും
സരസികമുദവനധൃളികൾകൊണ്ടും
പരവശമാനസരാമവരുടനേ
പരിചൊടണഞ്ഞുപുണർന്നൊരുനേരം
തരസാവനാപിറന്നുവിളങ്ങും
തരുണദിവാകരകോടിസമാനൻ
കരിമുഖമാകിനപരദൈവതമേ!
വരമരുളീടുകവന്ദിക്കുന്നേൻ.
കല്യാണവാരിരാശികല്ലോലജാലംപോലെ
നല്ലൊരുതിരുമിഴിവില്ലാട്ടംകൊണ്ടുമമ

2

കല്യാണമരുളുക കല്യാണീവാണീദേവി!

ഹൃല്ലാരവിനരുചിവെല്ലുന്നഭംഗിയുള്ള
 സല്ലോചനങ്ങളുടെതെല്ലോടുകലരം
 മുല്ലായുധന്റെപടവില്ലോടുതുലിതമാം
 ചില്ലീമയകനകവല്ലീവിലാസംകൊണ്ടു-
 മുല്ലാസഗുണമളവില്ലാതെവിലസുന്ന
 സല്ലാപമധുരസസല്ലാളനങ്ങൾകൊണ്ടു-
 മെല്ലാനേരവുമെന്നെക്കല്ലൊണീ!കാത്തരുൾക.
 കല്യേ! ഭഗവതി! നീയല്ലാതെനിക്കുഗതി-
 യില്ലാ മമ മനസിവല്ലായ്ക വന്നീടുന്ന-
 തെല്ലാമകറ്റിപ്രതിമല്ലന്മാരുടെമദ-
 മെല്ലാം കുറുപ്പതിനു നല്ലൊരു വചനകൗ-
 ശല്യംതരിക മമശല്യങ്ങൾ തീർത്തരുൾക.
 മല്ലാധിവാസജായേ മല്ലാക്ഷിസരസ്വതി
 ചൊല്ലേറ്റുമൊരുകഥചൊല്ലേണമെന്നരിചി
 തെല്ലുണ്ടെനിക്കു ചെറുകില്ലുണ്ടതിനുപിന്നെ
 നല്ലോരമൃതരസകല്ലോലജാലങ്ങൾക്കു
 തുല്യങ്ങളാകവികൾ ചൊല്ലും ജനങ്ങളുടെ
 ചൊല്ലുകൾ കേൾക്കത്തന്നെനല്ലുനമുക്കതിനു
 തുല്യം കവിതാഗുണമില്ലെന്നറിഞ്ഞീടണം.
 വല്ലാത്ത കവിതകൾചൊല്ലുന്നവനെക്കാട്ടിൽ
 ചൊല്ലാതിരിക്കുന്നവൻ നല്ല നിരൂപിച്ചാല-
 തല്ലാതെ ദുസ്സാമർത്ഥ്യമെല്ലാം തുടങ്ങുന്നേര-
 മെല്ലാർക്കും പരിഹാസമല്ലാതെ വരികില്ല.
 ഒല്ലാത്തവാക്കു വന്നുചൊല്ലുന്ന പുരുഷനെ
 കൊല്ലാതെകൊല്ലുമുടനെല്ലാമഹാജനങ്ങൾ
 വല്ലാത്തദുഷ്ടിവാക്കുതെല്ലും സഹിച്ചുകൂടാ.
 തല്ലുകൊണ്ടെന്നാലതു തെല്ലുദിവസമങ്ങു
 ചെല്ലുമ്പോൾവേദനകളെല്ലാംശമിച്ചുപോകും.

3

വല്ലാത്തവാക്കു ഹൃദിശല്യം തറച്ചുപോലെ-
 ണ്ണല്ലൽവരുത്തുമതിനില്ലങ്ങവസാനമ-
 തെല്ലാംവിചാരിക്കുമ്പോൾചൊല്ലാനുമെളുതല്ലാ

നല്ല ഗുരു കടാക്ഷമല്ലാതൊരു ശരണ
 മില്ലാ മനുഷ്യർക്കെത്ര ചൊല്ലാമൊടുക്കമിനി.
 ധരണീസുരകലമകടമഹാമണി
 ഗുരുനാഥൻ മമ വരമരുളേണം,
 ധരണി സുരപ്രഭ ചെമ്പകനാടാം
 അരവിന്ദാകരദിനകരനരശൻ
 ധരണീധരനുടെ ചരണാംബുജയുഗ-
 ശരണീകൃതനിജ കരണീയൻ ഗുരു
 കരുണാമൃതരസവരുണാലയനതി
 തരുണാമിതരുചി പരിണാഹംകൊ-
 ണഭരുണാമലനവ കിരണാവലിയുടെ
 പരിണാമായിത കരുണാകിരണൻ.
 അരുണാംഗുലി നവ ചരണാം ഭോരുഹ-
 നരുണാപാംഗ സ്മരണാനന്ദൻ,
 ഹരിണാകനകവിതരണാദിഷ്ടസുര-
 തരുണാനീതിഷ്ടഗുരുണാ, ധൈര്യേ,
 ഗിരിണാ, സമഗുണനരുണാ സുമധുര
 തരുണീ മാനസ ഹരണോചിത നിജ-
 കരുണോന്നതഗുണ ഭരണോദാരവി-
 ഹരണോദാത്തൻ സുരണോദഗ്രൻ
 ചരണോരുഖജന ശരണോന്നിദ്രൻ
 ധരണീപാലനശീലൻ നരപതി

4

ചരണം പരിചൊടു വന്ദിക്കുന്നേൻ
 വരണം മമഗതി പരിണാമസുഖം.
 ശ്ലോകം
 ഗോഷ്ടീസാ വിരളാ നയത്രഘടതേ
 സത്താ പുരോഭാഗിനാം
 ഹാരിസാഖലു ദുർല്ലഭാനകസൃതി-
 ശ്ലീഷ്ടം യദീയം മനഃ
 ദുഷ്പ്രാഞ്ചതദം ബൃതീരജരജോ,
 രാജീർന്നയദൃഷയേ

ദുസ്സാധഞ്ചസുഖം തദാവിലയതേ
 ദുഃഖാനവൃത്തിർന്നയൽ.
 ഇതിനുടെ പൊരുളുപറഞ്ഞീടാമതു
 മതിമാന്മാരറിയേണമിദാനീം:
 അതിയായുള്ള ഗുണങ്ങൾ വരുമ്പോ-
 ഉതിലൊരുദോഷമകപ്പെടുമല്ലോ.
 "മൂറ്റും നല്ല മഹാജനമെല്ലാം
 ചുറ്റും വന്നു നിറഞ്ഞുസഭായാം
 കുറ്റംനോക്കിപ്പറവാൻ വലിയൊരു
 കുറ്റികണക്കെ നിൽക്കും ചിലരിഹ-
 ദോഷഗ്രാഹികളില്ലാതുള്ളൊരു
 ദോഷജ്ഞന്മാരുടെ സഭത ഉച്ഛം.

5

വേഷമനോഹരയാകിയ പെണ്ണിനു
 ദുഷണമൊന്നുണ്ടതുമുറചെയ്യാം.
 പല്ലവമെന്നതുപോലേദേഹം
 പല്ലം ചുണ്ടുമതൊത്ര മനോജ്ഞം.
 നല്ല കടാക്ഷം, നല്ലൊരു ഭാവം,
 സല്ലാപങ്ങളുമാനന്ദകരം.
 എല്ലാമിങ്ങനെ മംഗലമെങ്കിലു-
 മല്ലാതുണ്ടൊരു ദോഷമവൾക്കും
 കല്ലുകണക്കെ കഠിനം ഹൃദയമ-
 തല്ലാതുള്ളവൾ ദുർല്ലഭമല്ലോ.
 ചാരുതയുള്ളൊരു സലിലത്തിന്നൊരു
 നീരസമുണ്ടത് ബോധിക്കേണം.
 തീരത്തുള്ളൊരു പൊടിപടലംബത
 ചേരുന്നേരമെന്നൊന്നു കലങ്ങും,
 എന്നതുപോലെ നല്ല സുഖത്തിനു-
 മൊന്നും വിരുദ്ധം ദുഃഖാഗമനം.
 അന്നനോരോ ദുഃഖാനഭവം
 വന്നിടകൂടാതുള്ളസുഖം ബഹു
 ദുർല്ലഭമെന്നു ധരിച്ചീടേണം

നല്ല ബുധന്മാരഖിലമിദാനീം.”
 ചൊല്ലിയ പദ്യത്തിന്റെ പൊരുളിതു
 വല്ലഭമോടു ഗ്രഹിച്ചീടേണം.
 ദുഷണവാക്കുകൾ ചൊല്ലുകയത്രേ
 ഭ്രഷണമെന്നു നടിച്ചുനടക്കും
 ഭോഷന്മാർ പലരുണ്ടതിനാലി-
 ബ്ബാഷാകവിത മഹാവൈഷമ്യം.

6

ശുകപുരമമരം പരമശിവൻ മമ
 സുകവിത വരവാൻ വരമരുളേണം.
 തകഴിയിലമരം ഹരിഹരസുതനും
 സകലഗുണങ്ങൾ നമുക്കു തരേണം.
 നഗവരനന്ദിനിമാത്തുരമരം
 ഭഗവതിസതതം കാത്തരുളേണം.
 വിഗതകളങ്കം കവികളുരപ്പാൻ
 മികവു നമുക്കു ലഭിപ്പിക്കേണം.
 അംബരതടിനി നിലയനിലീനമൊ-
 രംബുജനയനം നയനാനന്ദം
 കംബുകശാപരിശോഭിതമാകിന
 ബിംബമെനിക്കവലംബനമേകം.
 ഉലകുജയിച്ചു ജയശ്രീകൾക്കൊരു
 കലഗൃഹമാകിന കുവലയനയനൻ
 ഉലകുടെ പെരുമാളവനീപതികല-
 തിലകമതാകിനമന്നരിൽ മന്നൻ
 വലരിപുഡന്നിനേം ബുധികാഞ്ചി-
 വലയിതമാകിനവസുധാചക്രം
 കലബലധനജനപൗരുഷശാലി
 നലമേവാണു വസിക്കുംകാലം
 പാരിൽ ദ്രവ്യവിഭൃതിപെരുത്തു
 ദാരിദ്ര്യംബത കേശിപ്പാനില്ല.
 ചാരുസ്ത്രീ കലപാലികമാരുടെ
 ചാരിത്രത്തിനു ഭംഗവുമില്ല-

ദൂർഘദമില്ലാ, ദുഷണമില്ലാ
ദൂർമുഖമുള്ള ജനങ്ങളുമില്ലാ,

7

കല്പഷമില്ലാ, കശുലിനമില്ലാ,
കർമ്മങ്ങൾക്കൊരു ബാധകളുമില്ലാ,
വഞ്ചനമില്ലാ, വൈരമതില്ലാ,
വാഞ്ചിതമൊന്നുവരായ്മയുമില്ലാ,
ചഞ്ചലമില്ലാ, ചാപലമില്ലാ,
ചഞ്ചലമിഴിമാർക്കല്ലലുമില്ലാ,
നിന്ദകളില്ലാനിഷ്ടരമില്ലാ,
നിന്നനിലക്കൊരിളക്കവുമില്ലാ,
മന്ദതയുമില്ലാ, മത്സരമില്ലാ,
മന്ദിരഭൃതി വിനാശമതില്ലാ,
ഭീഷണിയുമില്ലാ, ഭീതിയുമില്ലാ,
ഏഷണിയുമില്ലാ, എതിർപടയുമില്ലാ,
ഏഷണദോഷവിശേഷമതില്ലാ,
മോഷണമില്ലാ, മോഹവുമില്ലാ,
മോഷ്ടാവെന്നൊരു നാമവുമില്ലാ,
കണ്ണിതമില്ലാ, കടിലതയുമില്ലാ,
കണ്ഠജാബലഭടജനമില്ലാ,
ശബ്ദകളുമില്ലാ, ശാതകളുമില്ലാ,
ചണ്ടികളാകിനമാനുഷമില്ലാ,
സങ്കടമില്ലാ, സംഭ്രമമില്ലാ,
സംഘവിരോധമൊരുത്തരമില്ലാ,
സങ്കരമില്ലാ, സാഹസമില്ലാ,
സംഗരഭീതിപരാഭവമില്ലാ,

8

വ്യാകുലമില്ലാ, വ്യാധികളുമില്ലാ,
വ്യാകരണം പറയാത്തവരില്ലാ,
ലാഘവമില്ലാ, ലാലസമില്ലാ,
രാഘവസേവകരല്ലാതില്ലാ,

വിഷഭയമില്ലാ, വിഷമമതില്ലാ,
 വിഷയദ്രാന്തുപിടിച്ചവരില്ലാ.
 പിഴകളുമില്ലാ, പീഡകളുമില്ലാ,
 പിഴുകിപ്പോയ, ജനങ്ങളുമില്ലാ,
 കണ്ടകനുമില്ലാ, കർക്കശനുമില്ലാ,
 കണ്ടാലഴകില്ലാത്തവനുമില്ലാ,
 കാതരനുമില്ലാ കപടമതില്ലാ,
 കാതരമിഴിമാർക്കൊരു വിനയില്ലാ,
 ധർമ്മപ്പെരുമാൾ പണ്ടു നടന്നൊരു
 ധർമ്മത്തിനൊരു പിഴകൂടാതെ
 തരകനതിലൊരു പത്തുമടങ്ങു സു -
 ധർമ്മസമൃദ്ധി വരുത്തിവസിപ്പാൻ
 നെല്ലും പണവും പാത്രങ്ങളുംമീവ-
 യെല്ലാമനവധി വർദ്ധിച്ചതിനാൽ
 ഇല്ലങ്ങളിലൊരു ദിക്കുമൊഴിഞ്ഞി
 ട്ടില്ലെന്നായിതു വിപ്രൻമാർക്കും
 വിത്തും നെല്ലും വാരിക്കോരി
 പത്തായങ്ങൾ നിറച്ചൊരുശേഷം
 പത്തായിരമിനിയുണ്ടതിനാലാ-
 പത്തായെന്നു ഗൃഹസ്ഥനഭാവം
 പെരുവഴിപോക്കർക്കെഴുതുകൊടുപ്പാ-
 നൊരുവനമില്ലൊരു ദുർമ്മുഖലേശം

9

ഒരു നാഴിക പുലരുന്നതിൽമുമ്പേ
 അരിയും കറിയും വെച്ചുളവാക്കി
 പെരുവഴിപോക്കർ വരാഞ്ഞിട്ടവരുടെ
 പെരുവഴിനോക്കിയിരിക്കും സരസൻ
 അരമനതന്നിൽ വരും പഥികന്മാർക്കൊരു
 വൈഷമ്യമൊരിക്കലുമില്ല
 നിരൂപിക്കുമ്പോൾ കൊറ്റുകഴിക്കാ-
 മൊരുകറിയല്ലതു രാവ്യം പകലും
 കുറിയരിവെച്ചു വെളുത്തൊരു ചോറും

കറികളുമാജ്യം ദധിയുംകൂടി
 നിറയെക്കൊറ്റുകഴിക്കും പരിഷകൾ.
 കുറയല്ലമ്പതുലക്ഷം ദിനവും
 പട്ടന്മാർക്കിഹ ചോറുകൊടുപ്പാ-
 നൊട്ടല്ലാദരമുലകടെ മന്നനു
 വട്ടം പലവക പച്ചടി കിച്ചടി
 ചട്ടറ്റിടിന ചാറുപരിപ്പും
 വണ്ണൻപഴവും പപ്പടവും പല
 കണ്ണൻപഴവും കറികളുനാലും
 തിണ്ണം ദധിമധു പാലും ഗുളവുമി-
 വണ്ണം പ്രാതലിനുള്ളൊരുഘോഷം.
 അത്താഴത്തിനു കാച്ചിയ മോരും .
 പുത്തൻമാങ്ങാ നാരങ്ങാക്കറി
 മത്തങ്ങാക്കറി മറ്റും പലവക
 നിത്യവുമിങ്ങനെ ഭോജനദാനം.

10

കൂത്തുണ്ടൊരുദിശി പാട്ടുണ്ടൊരു ദിശി
 ഓത്തുണ്ടൊരുദിശി കീർത്തനമൊരു ദിശി
 ആട്ടമൊരേത്തദ്യാസികളുടെ
 ചാട്ടമൊരേത്തായുധവിദ്യ,
 കൊട്ടും കോലടി ചെപ്പടി തപ്പടി
 തട്ടിന്മേൽക്കളി തകിലും മുരട്ടും,
 നാടകനടനം നർമ്മവിനോദം
 പാഠകപഠനം പാവക്കൂത്തും
 മാടണിമുലമാർ മോഹിനിയാട്ടം
 പാടവമേറിന പലപലമേളം,
 ചന്തംതടവിനചതുരംഗങ്ങളു-
 മന്തരഹീനം പകടക്കളിയും
 ചിത്തുംപേരണി പോരണിവിധവും,
 പന്തടിവീണാ വേണുമൃദംഗം
 അന്തണവരരുടെ ശാസ്ത്രവിചാരം
 ഗ്രന്ഥികളുടെ പട്ടമത്സരവാദം.

സന്ധിതുടങ്ങിന നയശാസ്ത്രങ്ങളു-
 മെന്തിതു ചൊന്നാലിലല്ലവസാനം.
 ദന്തികളനവധി കാലാളുകളും
 പന്തിനിറഞ്ഞൊരു കുതിരപ്പടയും,
 ലന്തത്തോക്കു പരങ്കിത്തോക്കുകൾ
 കന്തം ചവളം വീല്ലും ശരവുമു
 ആയുധവാഹനവിഭവം പരവാ-
 നായിരമാനനമുള്ളവരുംപണി.
 മായവിതന്നുടെ മകനാം മന്നവ-
 നായ തനയനൻ വാണൊരുകാലം.

11

നായന്മാരുടെ വീടുകൾതോറും
 മായാഭഗവതി വിളയാടുന്നു.
 കായസ്ഥന്മാർക്കച്ചന്മാർക്കൊരു
 കായക്ലേശവുമില്ലക്കാലം,
 അഞ്ചുപറക്കളെളൊരു കണ്ടത്തിൽ
 പുഞ്ചവിതച്ചുവിളഞ്ഞതുകൊയ്ക്കാൽ
 അഞ്ചുജനത്തിനു ചെലവുകഴിക്കാ-
 മഞ്ചുമൊരേഴുംമാസം മുഴുവൻ.
 തഞ്ചിലവുകളും വിത്തു കൂലിയു-
 മഞ്ചൊതെ കണ്ടങ്ങുകഴിച്ചാൽ
 അഞ്ചോ പത്തോ വായ്പകൊടുപ്പാൻ
 വാഞ്ചിച്ചാലതുമതിലുണ്ടാവും.
 കണ്ടങ്ങളിലുഴവെന്നതുകൂടാ-
 തുണ്ടാമനവധിനെല്ലതുകാലം.
 കണ്ടങ്ങളിലുളവാം വിളവളവേ
 കണ്ടവരില്ല കൃഷിക്കാരന്മാർ.
 പ്രജകളെ രക്ഷിപ്പാൻ വിരുതളേളാ-
 റെജമാനന്മാരതിസരസന്മാർ
 ദ്വിജവരഭക്തിയുമെത്രവിശേഷം
 വിജയസമർത്ഥന്മാരവരല്ലാം.
 നാരികളോടു വിചാരിച്ചിട്ടൊരു
 കാര്യക്ലേശവുമന്നില്ലേതും.

നേരല്ലാഞ്ഞൊരു സംസാരങ്ങളി-
ലാഹംഭങ്ങളുമില്ലക്കാലം.
അപരാധികളോടർത്ഥം വാങ്ങി-
ട്ടപരാധത്തെ മറയ്ക്കുമില്ല,

12

ഉപകാരംചെയ്തവനെത്തന്നെ
കൃപകൂടാതെ ചതിക്കുമില്ലാ.
ദുഷണമുള്ളതുധനവാണെങ്കിൽ
ഭ്രഷണമെന്നൊരു ഭാവവുമില്ല,
ഏഷണികേട്ടിട്ടെജമാനൻ ചില
ഭീഷണികാട്ടുകയില്ലതുകാലം.
ജാതിക്കർഹതയില്ലാത്തുള്ളതു
ചെയ്തിടുന്ന ജനങ്ങളുമില്ലാ,
കോട്ടക്കച്ചമണപ്പാടൻ വക
കോടാറൻ പലതുപ്പിടുകും.
കടിക്കവണികൾ പടുതരങ്ങളു-
മെടുമുള്ള പല സോമൻ മുറിയും
കെട്ടിക്കാച്ചിയ മുണ്ടുകളെന്നിവ
കെട്ടിയുടുക്കും പട്ടന്മാർചിലർ
നാട്ടിൽ നടന്നൊരു വാണിഭമെന്നതു
കേട്ടിട്ടില്ലക്കാലത്തിങ്കൽ
ഏഴുവെളുപ്പിന്നേറ്റു കളിച്ചൊരു
പാഴുവരാതെ കഴിക്കും നിയമം
താഴുകയില്ലൊരു ദിക്കിലുമെന്നാ-
ലുഴിയിലുള്ള മഹാവിപ്രൻമാർ.
ഉലകിലിവണ്ണം പെരുവരുത്തി-
ക്കലബലഭ്രഷണമുലകുടെ പെരുമാൾ
പല പല മന്ത്രികളോടീടുകൂടി
പലസുഖസഹിതം വാണരുളുന്നാൾ

13

ഒരുദിനമരശൻ നരവരസഭയിൽ

പരിചൊടുമണി സിംഹാസനമേറി-
 പ്പരിണതരാകിന മന്ത്രികളോടൊ-
 ന്നരുളിച്ചെയ്താനമിതോത്സാഹൻ:
 "മധുരയിൽ മന്നവനെനൊടു ചെയ്ക്കാരു
 മതികപടങ്ങളുശേഷമിദാനീം
 മതിമാന്മാരാം മന്ത്രിവരന്മാർ
 മതിയിൽ മറന്നിഹ മരുവീടുകയോ?
 മതിയാകില്ലവനെക്കൊലചെയ്വാ-
 നിതിലൊരു പുരുഷനെനൊരു മതമോ?
 മതി മതിയെന്തിനനർത്ഥമിതെന്നൊരു
 മതിമാന്ദ്യേന വസിച്ചീടുകയോ?
 അതിനു തുടർന്നാൽ ചെലവിടുവിൻ ഞാൻ
 മതിയല്ലെന്നൊരു ദുർബോധംകൊ-
 ണ്ടതിയായിട്ടൊരു സന്നാഹത്തിൽ,
 മതിമാന്മാരുമടിച്ചീടുകയോ?
 മാതുലരെവരെ വെട്ടിക്കൊന്നൊരു
 പാതകിയാമവനവനി വെടിഞ്ഞു
 പ്രേതപുരത്തിലിരിക്കണമെന്നതി-
 നേതുമെന്നിക്കൊരു സംശയമില്ല,
 ക്ഷോണീപതിയെന്നിങ്ങിനെയുള്ളൊരു
 നാനയമിങ്ങു നശിച്ചു തുടങ്ങി,
 നാണംകെട്ടൊരു കോണിലിരിപ്പാൻ
 ആണുങ്ങൾക്കതു ഗുണമായ് വരുമോ?

14

ഊണമുറക്കവുമെന്ത്യൊരു തൊഴിൽ
 കാണുന്നീലിഹ യജമാനന്മാ-
 റ്റേക്കേണവിലോചനമാരെപ്പോലെ,
 വാണാൽ മതിയോ മതിമാന്മാരേ!
 ഊണുകഴിപ്പാനടവിയിലുടനേ
 നൃണനടക്കും ക്രോഷ്ടാവും മതി.
 ആണുങ്ങൾക്കുപിറന്നവനീവിധ-
 മൂണുകളൊന്നൊമാത്രണായില.

ക്ഷീണമകന്നുടനരിഭടപടയേ
 ബാണംകൊണ്ടു തകർത്തങ്ങവരുടെ
 ശോണിത ശോണമാതാകിനദ്ദേഹം
 ക്ഷോണിയിലിട്ടു പിരടിശ്യാവിനൊ-
 രൂണിനനൽകി സ്വാമിയെവന്നഥ
 താണവണങ്ങിത്തരസാകിട്ടുമൊ-
 രോണപ്പടകയുടുത്തുടനളവാ-
 മൃണത്രേ പുനരൂണണനറിവിൻ.”
 ഇതഥംഗുപനുടെ വാക്കുകൾകേട്ടതി
 വൃദ്ധനതാകിന മന്ത്രിപ്രവരൻ
 സത്യരമെഴുന്നേറ്റുടിമലർ കൂപ്പി-
 ട്ടുത്തരമിത്തരമെന്നറിയിച്ചാൻ:

15

“അരുളിച്ചെയ്തതു സത്യമിതൊന്നും
 നിരൂപിയ്ക്കായ്കുമില്ലടിയങ്ങൾ
 കുരുസുതരാകിന നൂറ്റുവരെപ്പോ-
 ലരുതൊരു സാഹസമെന്നൊരുപക്ഷം
 നരപതി ധർമ്മജനനജന്മാരും
 പരിചൊടു വിപിനേ വാഴും കാലം
 ഉരഗധ്വജനും സഹജന്മാരും
 തരസാ തങ്ങളുടെ വിഭവം കാട്ടാൻ
 പെരുകിന പടയും കുടയും തഴയും
 കരിതൂരഗങ്ങളുമെന്തൊരു ഘോഷം.
 നിരുപമപൗരുഷമവിടെ ചെന്നാർ
 നിരൂപിക്കാതൊരു നാണക്കേടഥ
 വിരവൊടുകാട്ടിത്തലയും താഴ്ന്നി-
 പ്പുരിപ്പുക്കാരതു കേട്ടിട്ടില്ലേ?
 അരുളിച്ചെയ്യാനലകുടെ പെരുമാൾ:
 “അതുമാത്രം ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ലാ
 പെരുകിന കൗതുകമുണ്ടതുകേൾപ്പാൻ
 പരിചൊടു തൽക്കഥ കഥനംചെയ്തു
 അരുളപ്പാടതു കേട്ടൊരു സചിവൻ

കരതളിർകൂപ്പിക്കുമെന്നൊച്ചൊന്നാൻ:
 “എങ്കിലൊരുന്നാളുരഗദ്ധജനം
 ഹൃംകൃതിയേറീന ശകനിയുമുടനേ
 പങ്കുജലോചന പാദാംബുജമധ്യ-
 ട്രംഗമതാകിന ധർമ്മാത്മജനെ
 കള്ളച്ചുതുക്കൾ കൊണ്ടുചതിച്ച-
 കള്ളന്മാരുടനടവിയിലാക്കി.
 വെള്ളക്കുടയും, പടയും രാജ്യവ്യ-
 മുളളപദാർത്ഥമശേഷമടക്കി

16

ഭേദമനിച്ചു തടിച്ചമദംകൊ-
 ണ്ടുള്ളു നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞിടും മല-
 വെള്ളത്തിരപോലിരവും പകലും
 തള്ളിയലക്കും പരിതോഷത്താ-
 ലുള്ളത്തിൽ പുനരുത്തമപുരുഷരി-
 ലെളോളം ബഹുമാനംകൂടാ-
 തുള്ളു ശാന്താരോടികൂടി-
 തള്ളലിയനുവസിക്കും കാലം
 ധർമ്മത നൃജന മനുജന്മാരും
 പെണ്ണണിയാളാം ദ്രൗപദിതാനും
 നിർമ്മലരാകിന വിപ്രന്മാരും
 ശർമ്മദമാകിന ധർമ്മാരണ്യേ
 നിർമ്മലതീർത്ഥജലങ്ങളുമാടി-
 ഖാർമ്മികരാകിന താപസവരരുടെ
 സമ്മാനത്തെ ലഭിച്ചു ലഭിച്ചും.
 കൃമ്മീരാസുര നിധനാനന്തര-
 നന്തരിതാഖില ചിന്താഭാരം
 സന്തോഷാംബുധി വൻതിര നീന്തി-
 ശ്ലാന്തന്മാരവരന്തണരോടേ
 ഹന്തസുഖിച്ചു നിതാന്തമനോഹര-
 കാന്താരേ നിജകാന്താസഹിതം.
 ക്ലാന്തിവെടിഞ്ഞതികാന്തിയുതന്മാ-

രതസ്സുഖമൊടു ചെന്താർമകളുടെ
കാന്തൻ തന്നുടെ കാന്തം തിരവുൽ
ചിന്തിച്ചധിഗത സന്തതമോദമ-
നന്ത ദൂരന്ത നിരന്തരമാം ഭവ-

17

സിന്ധുതരംഗനിബന്ധനമമ്പൊടു
സന്തരണംചെയ്തവിടെ വസിച്ചാർ.
“അക്കാലം ദുര്യോധനൻ, ചൊൽക്കൊണ്ടനുജന്മാരും
അർക്കാത്മജൻ കർണ്ണനും, ധിക്കാരി ശകുനിയും
ഉൾക്കാനിലുള്ള വൈരമൊക്കെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു
തക്കത്തിലൊരുദിക്കിലൊക്കെത്തികഞ്ഞുകൂടി
പൊക്കത്തിലുള്ള പുരിപ്പുക്കാശു ചെന്നിരുന്ന
സൽക്കാരങ്ങളുംചെയ്തു, സൽക്കൗതുകവും പുണ്ടു-
നിൽക്കുന്ന കർണ്ണനുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു മെല്ലെ
ചിക്കെന്നു പലപല വാക്കുകളുചെയ്തു
വെക്കെന്നു സുയോധനൻ ഇക്കണ്ട നമുക്കെല്ലാം
ഇക്കാലം നിരൂപിച്ചതൊക്കെസ്സഫലമായി,
ഭോഷ്ടുല്ല ബോധിക്കേണം ഓർക്കുമ്പോളിപ്രയോഗം
ആർക്കും വരുന്നതല്ല; പാർക്കാതവരെക്കാട്ടി-
ലാക്കാനുള്ളപദേശമാർഗ്ഗം മാതുലനല്ലാ-
താർക്കാനും സാധിക്കുമോ?
ഊക്കുള്ള ഭീമസേനൻ തോൽക്കുമെന്നിത്രനാളും
ആർക്കും നിനവില്ലതും, ഇക്കാലം സാധിച്ചല്ലോ.
വണ്ണൻവാഴ കണക്കുടിച്ചൊരു
പൊണ്ണൻ മാരുതി മലയുടെ മൂട്ടിൽ
കണ്ണമയങ്ങി വിശന്നു തളർന്നൊരു
മണ്ണിൽ മലർന്നു കിടന്നുഴലുന്നതു.
കണ്ണുകൾകൊണ്ടതു കണ്ടു രസിപ്പാൻ
കർണ്ണാ! കൗതുകമിയലുന്നല്ലീ?

18

കർണ്ണസുഖം പുനരവരുടെ വാർത്താ-

കർണ്ണനമാത്രമത്രം മതിതാനും.
 ഓട്ടന്മാരിലൊരുത്തനെ വിരവൊടു
 വിട്ടീടുകനാമെങ്കിലിനദാനീം
 കാട്ടിൽചെന്നവനവരുടെ ഗോഷ്ടികൾ
 ഒട്ടൊഴിയാതെ ഗ്രഹിച്ചുവരേണം.
 കാട്ടിൽ നടക്കും കാട്ടുമൃഗത്തെ-
 കാട്ടിൽ പരവശഭാവത്തോടെ
 പട്ടിണിയിട്ടു നടക്കുന്നവരുടെ
 ചട്ടമശേഷം കേട്ടുരസിക്കണ-
 മൊട്ടുംതാമസമരുതരുതതിനിഹ
 വട്ടംകൂടുക വടിവൊടു കർണ്ണാ!
 കോട്ടമതില്ലാത്തോട്ടനെയുടെനെ-
 ക്കാട്ടിനു പോവാൻ വിട്ടീടുക നീ,
 നന്നായ് വകതിരിവുള്ളൊരു പുരുഷനെ-
 യിന്നു നിയോഗിച്ചീടണമതിനായ്,
 ഒന്നും തെരിയാത്തൊളകളുണ്ടിഹ
 മന്ദന്മാരവരേതിനു കൊള്ളാം?
 തിന്നുമുടിപ്പാനല്ലാതവരാൽ
 ഒന്നുമെനിക്കൊരു ലാഭമതില്ല.
 ഒന്നിനയച്ചാലത്ര സാധിക്കി-
 ല്ലെന്നല്ലമളിയുമൊന്നു വരുത്തും.
 തന്നത്താനറിയാത്തൊരുകൂട്ടം
 വന്നു നിറഞ്ഞു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ

19

എന്നുടെ മുതലുമുടിപ്പാനെപ്പൊഴു-
 മെന്നുടെ ഭൃത്യന്മാർ മുതിരുന്ന.
 അഷ്ടികണക്കിനു കൂട്ടാഞ്ഞാലവർ
 കട്ടിപ്പട്ടരെയേത്തമിടിക്കും.
 പട്ടിണിയെന്നതു നമ്മുടെ പിള്ളേ-
 റ്റക്കൊട്ടുംതന്നെ സഹിപ്പാൻമേലാ.
 വെട്ടുമടുക്കും മുന്വേ യഷ്ടികൾ
 കട്ടിസ്സാദമെടുത്തു ഭുജിക്കും.

കട്ടിത്തൈരും കൂട്ടിയുരുട്ടിയ-
 തൊട്ടല്ലൂമൊരു പഞ്ചപ്രസ്ഥം
 കൊറ്റുകഴിച്ചൊരു തെക്കൻമുണ്ടും
 ചുറ്റിയടുത്തൊരു തൊകലുതുക്കി
 വെറ്റിലതിന്നു മുഴുപ്പിച്ചുംകൊ-
 ണ്ടേറ്റുതിരിക്കും രസികന്മാരായ്.
 കുറ്റക്കഴൽമണിമാരുടെവീടുകൾ
 പറ്റിപ്പകിട പറഞ്ഞു രസിച്ചും
 വെറ്റു പിടുങ്ങിത്തന്നുടനവരുടെ
 കുറ്റമുരച്ചു ചിരിച്ചു തിരിച്ചും.
 വകയുള്ളവരെ പിഴചെയ്തിച്ചൊരു
 വകയുണ്ടാക്കും പുകയില കൊൾവാൻ.
 പകലും രായുമഹങ്കാരത്തിന്
 മികളളവരിവരെന്നൊരു കഷ്ടം!
 തിരുവുള്ളക്കാരിവരെന്നോർത്തി-
 ട്ടുരിയാടുകയില്ലുറിവുള്ളവരും.
 തിരിയാത്തവരിവരൊരുവർക്കും വഴി-
 തിരിയാ പെരിയജനത്തിനുപോലും
 മുടിയാന്മാരിവരാകൃതികണ്ടാൽ
 തടിയന്മാരൊരു വേലയെടുപ്പാൻ
 മടിയന്മാർ പലജനമുണ്ടിഹ കേൾ.

20

കടിയന്മാരവരൊന്നിനമാകാ
 ചോറുകൊടുക്കും യജമാനങ്കൽ
 കൂറുള്ളവരിഹ പാരം കുറയും.
 മാറുകയില്ല പറഞ്ഞാലെന്ന-
 ല്ലേറ്റുകയേവരു ദിവസംതോറും
 ഏറ്റുകൊടുപ്പാൻ തോന്നുമെനിക്കി-
 പോരകളുടെ ധിക്കാരംകണ്ടാൽ
 നൂറുജനത്തിലൊരുത്തനു നേരി-
 ല്ലീറവരുനതു പെരുതോ കർണ്ണാ!
 തോണി കടന്നാൽ തുഴകൊണ്ടെന്നൊരു

നാണിയമുണ്ടതു ഭോഷ്ഠല്ലേതും.
 ഊണുകഴിച്ചു തിരിച്ചാലവരെ-
 കാണുകയില്ലൊരു ദിക്കിൽപോലും.
 കാണുകയില്ലെന്നല്ല തിരഞ്ഞാ-
 ല്ലേണാക്ഷികളുടെ വീട്ടിൽ കാണാം.
 അത്താഴത്തിന്നിലവെക്കുമ്പോൾ
 എത്താത്തവരുടെ പുലകൊണ്ടീടാം.
 ചത്താലും വരുമഷ്ടിയടുത്താൽ
 ഓർത്താലിങ്ങു വെറുപ്പാകുന്നു.
 കൂറില്ലാത്തവരൊങ്കിലുമിവരുടെ
 ചോറുമുടക്കാൻ മടിയാകുന്നു.
 നീറും ക്ഷുത്തുവളർന്നീടുമ്പോൾ
 ആരും ഭേദമതില്ലെന്നറിയുക.
 ഈവിയമോരോന്നുരചെയ്തുന്നാൽ
 കേവലമിതിനേ നേരവുമുള്ളൂ.

21

ദൈവികമുള്ളൊരു ദൂതനെ വിരവൊടു
 പോവതിനാശ്രുനിയോഗിച്ചാലും.
 അതുകേട്ടുൻപൊടു രാധാതനയൻ
 മതിമാനാകുമൊരോട്ടവനെ വിരവൊടു
 ഹിതമൊടു മെല്ലെ വിളിച്ചുവരുത്തി
 ക്ഷിതിപതിശാസനമൊന്നുരചെയ്യാൻ.
 ഓട്ടൻ വചനമതുകേട്ടുൻപോടുസരസ-
 നൊട്ടും മടികൂടാതെ ഓട്ടം തുടങ്ങിയൊരു
 കോട്ടംവരാതെ ചെന്നു കാട്ടിലങ്ങകംപുക്കു
 കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തെയവനേതും
 കൂട്ടാക്കാതെ കണ്ടോരോ കാട്ടിൽത്തീരഞ്ഞു മല-
 മുട്ടിൽ നടന്നു പല തോട്ടിൽ ചില വലിയ
 മേട്ടിൻമുക്കളിലോരോ കോട്ടിൽ മുനികളുടെ
 കൂട്ടത്തേക്കണ്ടു കണ്ടങ്ങോട്ടുനേരംചെന്നപ്പോൾ
 കേട്ടു ദൈവതകമെന്ന കാട്ടിൽ മരുവീടുന്നു
 ശ്രേഷ്ഠന്മാരായുള്ള യുധിഷ്ഠിരാദികളെന്ന്.

ദ്വൈതേതരസുഖരസീകന്മാരായ്
 ദ്വൈതവനത്തിൽ വസിച്ചുരുളിടം
 ശീതകിരണകലതിലകന്മാരാം
 ഭൂതലന്തുതനച്ചുതളരന്മാർ.
 പാർത്ഥന്മാരവരമിതാനന്ദ-
 താർത്ഥന്മാരതിപാവനമാകിന
 തീർത്ഥസ്നാനംചെയ്തുസുഖിച്ചൊര-
 നർത്ഥംകൂടാതിഹ വിലസുന്നു.

22

വാർത്തകളിങ്ങനെ ശുഭമറിഞ്ഞതി-
 ധൂർത്തനതാകിന കരുസുതദൂതൻ
 പാർത്തിരിയാതെ തിരിച്ചുനടന്നഥ
 പാർത്ഥിവനഗരം പുക്കാനടനെ
 കർണ്ണാദികളോടുകൂടിസ്സഭയിൽ
 സ്വർണ്ണാസനവരമേറിവസിക്കും
 കർണ്ണേജപനാം ധൃതരാഷ്ട്രജനടെ
 കർണ്ണേ ചെന്നു പറഞ്ഞറിയിച്ചാൻ.
 ആനന്ദഭരദി - ചെമ്പട

23

“കേട്ടാലും വീര! കേട്ടാലും !
 കേട്ടാലും ദുരിതശാന്തി നമുക്കുണ്ടാകും
 ഗുരുക്കടാക്ഷപരമഭാഗ്യമുള്ളവനൊരു
 ദുരധിവരികയില്ല മനവ ! (കേട്ടാലും)
 കൗന്തേയന്മാർക്കു സന്തോഷം
 കാന്താരേ വസിക്കുമ്പോഴും
 സന്താപമവർക്കില്ലേതും
 കനിവിയന്നമുനി ജനങ്ങളോടവ-
 രനിശമേവഘനശമേനചേർന്നിതു
 ദ്വൈതകാരണേ്യമേവുന്നു. (കേട്ടാലും)
 കൈതവങ്ങളവരോടു
 ചെയ്തതേതും ഫലിച്ചീല
 കരുണയുള്ള നരകവൈരിതന്നടെ
 ചരണമുണ്ടുശരണമിന്നവർക്കിഹ. (കേട്ടാലും)

തീർത്ഥങ്ങൾതോറും പാർത്ഥന്മാർ
 സാർത്ഥമാക്കി നാലാംപുരു-
 ഷാർത്ഥമവരാത്ത മോദം
 സരസിജാക്ഷചരിതസാർത്ഥകീർത്തന-
 വിരതമായി ഭൂരിതമായതൊക്കവേ. (കേട്ടാലും)
 കാടുകൾതന്നെ വീടുകൾ
 തോടുകൾ, നദികൾ, നല്ല കോടുകൾ പലതുണ്ടു
 അരുവിയൊരുമരികെയുണ്ടു നല്ലൊരു
 വരിയിൽ വേണ്ടുമരിയുമുണ്ടുകൊറ്റിനു. (കേട്ടാലും)
 ജന്തുക്കളെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ
 അന്തിക്കുമുച്ഛ്യാം വന്നോ-
 ര്ക്കത്തൊഴം പ്രാതലും നൽകും
 അടവിവാസമടവൃനന്നനന്നൊരു
 കടവുമില്ല തടവുമില്ലവർക്കിഹ. (കേട്ടാലും)
 ഉത്സാഹംപുണ്ടുമേവുന്ന
 മത്സരംകൂടാത്തവർക്കു
 വത്സരം പതിനൊന്നായി
 വിരവിലിങ്ങുവരുവതിന്നു സംഗതി
 വരുമവർക്കു കരുതി വാണുകൊള്ളുക. (കേട്ടാലും)
 ഓട്ടൻ വന്നു പറഞ്ഞൊരു വാക്കുകൾ
 കേട്ടുകയർത്തുരചെയ്തു സുയോഗനൻ.
 “ഒട്ടുമകംപുറമില്ലാതുള്ളൊരു
 യഷ്ടി നില്ല നിനക്കെന്തറിയാം ?
 നിന്നോടവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളി-
 ലൊന്നും ഞാനിഹ ചോദിച്ചില്ലാ.

24

ഒന്നിനയച്ചാലക്കഥമാത്രം
 വന്നുപറഞ്ഞിടുകിലതുപോരും.
 പോടാ നിന്നുടെ ദുസ്സാമർത്ഥ്യം
 കൂടാനമ്മൊടു കടിലകരോരാ!
 പാടവമേറിന പാണ്ടുസുതന്മാ-
 രോടികൂടി നടന്നാലും നീ.
 നമ്മുടെ ചോർ നിന്നെന്നൊരു ദൃഷ്ടനു

നമ്മുടെ വൈരികളിൽ ബഹുമാനം.
 നമ്മുടെ ദോഷവുമവരുടെ ഗുണവും
 വെണ്മയിലുരച്ചെഴുതിയിട്ടുവേണ്ട!
 കാട്ടിൽചെന്നുടനവരൊടുക്കി
 കായ്ക്കുന്നിതിന്നു കിടന്നാലും നീ.
 കൂട്ടുകാരെക്കൂട്ടിപ്പൊതുക്കി
 ചേട്ടുകാരെക്കൂട്ടിപ്പൊതുക്കി.
 ചോരൊരിടത്തിൽ കൂറൊരിടത്തിൽ
 വേറുതിരിച്ചു ഗ്രഹിപ്പാറായി.
 ഏരിപ്പോം പറയുമ്പോളിക്കഴി-
 വേറിടക്കിട്ടു തൊഴിപ്പാൻ തോന്നും.
 മാറ്റാതിൽക്കനിവേറേമതുളളൊരു
 കൂറ്റാരേക്കാൾ മാറ്റാൻനല്ല.
 ഉപ്പുപിടിച്ചു പദാർത്ഥത്തേക്കാൾ
 ഉപ്പിനു പുളി കുറയും പറയുമ്പോൾ
 അപ്രിയമായ് വരുമതുകൊണ്ടും ഭയ-
 മിപ്പരിഷക്കു തരിച്ചില്ലറിവിൻ!

25

ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പരിചയമുള്ളവ-
 നക്കൂട്ടം ചിതമെന്നിഹതോന്നും
 അക്കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നിടപെട്ടാ-
 ലിക്കൂട്ടം ചിതമെന്നും തോന്നും.
 ദുഷ്ടരുള്ള മഹാപാപികൾ വ-
 നിക്കൂട്ടത്തിൽ നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു;
 ഭോഷ്കല്ലൊരുവനെ വിശ്വാസം പുന-
 റിക്കാലത്തു നമുക്കില്ലേതും.
 ഇജ്ജനമൊന്നിനിറങ്ങുന്നേരം
 ദുർജ്ജനമതിനൊരു ദുഷണമേതും.
 സജ്ജനമെന്നതു പാരം കുറയും.
 വജ്രമനസ്സുകളേറെസ്സഭയിൽ
 ഇതു കൊള്ളാമെന്നൊരുവനുപക്ഷം,
 അതുകൊള്ളാമെന്നപരനുപക്ഷം.
 ഇതു രണ്ടും ചിതമല്ലെന്നും ചില-

മതമുണ്ടായ് വരമങ്ങനെയുള്ളു.
 കള്ളച്ചതുൾ മാതുലനങ്ങെ-
 നുള്ളതു ഞാനോ കേട്ടിട്ടില്ലാ.
 കള്ളന്മാരുടെ വാർത്തകളെല്ലാം
 കള്ളന്മാർക്കേ ബോധമുള്ളൂ.
 ഹേതുക്രമിക്കാമന്തകതനയന
 ചുതുൾ പൊരുവാൻ വാസനയില്ലാ.
 കൗതുകമെന്നതുപാരംതാനും
 വാതുൾ പറവാൻ കാരണമതുതാൻ.

26

വാതുപറഞ്ഞുകൊടുത്തതശേഷം
 മാതുലനിങ്ങുകരസ്ഥമതാക്കി.
 കൈതവമെന്നതു മാതുലനിവിടെ-
 ചെല്ലുതീലൊന്നും തോന്നുന്നില്ലാ.
 പണയംതന്നതു വാങ്ങരുതെങ്കിൽ
 പണയംപറയുന്നതിനുപാഴിൽ?
 പണമെന്നുള്ളതിനോടീടപെട്ടാൽ
 പ്രണയംകൊണ്ടൊരു ഫലമില്ലേതും.
 ഗുണവാന്മാരൊരബദ്ധംചെയ്താൽ
 തുണചെയ്തുവന്നമബദ്ധക്കാർ.
 പണമുള്ളവനെപ്പാട്ടിൽവരുത്താൻ
 പണിച്ചെയ്യുന്നിതുപാർത്ഥിവധർമ്മം.
 ചുതിൽ ചെകുതിപിണഞ്ഞൊരുനേരം
 കൈതവമെന്നൊരു വാർത്ത നടത്തി.
 ഏതും തിരിയാത്തവർ പരയുന്നതി-
 ലേതുമെന്നിക്കൊരു ഭീതിയുമില്ലാ.
 ഇവനും പുനരുനേരനോർത്തി-
 ടുവരുടെ ഗുണഗണമുരചെയ്യുന്നു.
 ഭവതു നമുക്കതിലും നഹി ഖേദം
 ഇവനല്ലീശ്വരനെനെ വലപ്പാൻ
 ഇത്തരമങ്ങുകയർത്തുപറഞ്ഞതി-
 നത്തരമവനൊന്നുരചെയ്തീലാ.
 സത്വരമവനിയിൽ വീണുവണങ്ങി

ശ്രദ്ധന കോപവുമൊന്നു ശമിച്ചു.

27

ഗാന്ധാതീസുതനടനെ പുനരപി
 ഗാന്ധാരാദികളോടുകൂടെയ്ക്കൊന്നും.
 “കൗന്തേയന്മാരവർ പുനരിനിയും
 കാന്താരാടനമങ്ങുകഴിഞ്ഞാൽ
 മാറ്റാരവരിഹമറ്റൊരുകൂട്ടം
 കൂറ്റൻ ചിലരെ കൂട്ടിക്കെട്ടി.
 ഏറ്റംകോപിച്ചിഹ വന്നൊരു പട-
 യേറ്റുന്നാലിനി നിൽപാൻ വിഷമം.
 കാറ്റിൻമകനൊരു വൻപുലിപോലെ,
 ചീറ്റിയണഞ്ഞു പിണങ്ങുന്നേരം
 തോറ്റുമടങ്ങുകയില്ലല്ലീനാം?
 ഉറ്റുക്കാവർ പലരുണ്ടല്ലോ-
 ഇക്കൂട്ടതിതനൊരമളിപിണപ്പാൻ
 നോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടിഹപലരും.
 തെക്കവടക്കുകിഴക്കുപടിഞ്ഞാർ
 ദിക്കതുമുള്ളതിൽ വൈരികളേറ്റം
 ഇക്കാലം ചില കലശലുകൂട്ടാ-
 നൊക്കുകൂടിവിചാരിക്കുന്നു.
 ഇക്കണ്ടാളുകളൊക്കെ വരുമ്പോൾ
 ഇക്കഥയൊന്നുമറിഞ്ഞേ പോവൂ
 ദുര്യോധനനുടെ വചനംകേട്ടഥ
 വീര്യഗുണാംബുധികർണ്ണനരത്താൻ:-

28

“യൈര്യംപുണ്ടുവന്ദിച്ചുള്ളേണം
 കാര്യംകൊണ്ടു വിഷാദിക്കേണ്ട.
 നേർത്തുവരും പരിപന്നമിജനങ്ങളുടെ
 ധൂർത്തുകളൊന്നും നമമാടുകൂടാ.
 കൂർത്തശരാവലികൊണ്ടുനടനവരുടെ
 മുർത്തിപിളർപ്പാൻ ഞാനൊരുവൻ മതി.
 മറുപക്ഷത്തു വരുന്ന ജനങ്ങളെ-
 യറ്റുതിപെടുപ്പാനെന്തിഹദണ്ഡം?

കുറുനരിലക്ഷം കൂട്ടുകിലും ഒരു
 ചെറുപുലിയോടുഫലിക്കില്ലേതും.
 അറിവുള്ളവരിഹ നമ്മുടെ വിരുതക-
 ഉറിയുമതിനൊരു സംശയമില്ല.
 അറിവില്ലാത്തവർ ദൃഷണവാക്കുകൾ
 പറയുന്നതിനൊരു സങ്കടമില്ലാ.
 കണ്ടാലറിയാതുള്ളശംഭാർ
 കൊണ്ടാലറിയും കളിയല്ലശാ.
 വേണ്ടാത്തതിനു തുടങ്ങരുതാതും
 വേണ്ടാസനമൊന്നെന്നൊടുക്കൂടാ.
 ശുണ്ഠികടിച്ചുപടക്കുവരുനൊരു
 ചണ്ടിപ്പരിഷകൾ മണ്ടിയൊളിക്കും.
 ശബ്ദതൂടർന്നാലതിനുമൊരതിശയ-
 മുണ്ടുനമുക്കതു ബോധിക്കേണം.
 കണ്ണന്മാരിനി വന്നിഹനേർത്താൽ
 ചെണ്ടക്കാറെന്നൊരു പേരുണ്ടാം.
 പണ്ടേക്കാൾപല വിക്രമപൗരുഷ
 മുണ്ടിപ്പോൾമമ കൗരവവീരാ!

29

ശകുനിയുമപ്പോളുരച്ചെയ്യാൻ
 “മരു-
 മകനേ! മതിമതി ഭീതികളെല്ലാം.
 പ്രകൃതിഗംഭീരന്മാർക്കും ഞാനൊരു
 വികൃതിവരുത്തുന്നതിനു സമർത്ഥൻ.
 പാർത്ഥന്മാരിനി വന്നാലുടനെ
 തീർത്തുരച്ചെയ്യാമില്ലവിവാദം
 തീർത്ഥസ്നാനമൊരിരുപതുവർഷം
 പാർത്ഥന്മാർക്കിനിയും കൽപിക്കാം.
 പിന്നെവരുമ്പോൾ പിന്നെയുണ്ടാ-
 മെന്നുടെ കൗശലമതിലുമൊരധികം.
 ചേട്ടനമനുജനമനുജന്മാരും
 ചേട്ടകളെവരുമുള്ളൊരുകാലം.
 കാട്ടിലിരിന്നു പിരിഞ്ഞീടേണം

നാട്ടിൽകേറാനിനിയെളുതല്ലാ.
ഇങ്ങിനെ ശകുനിയുമരചെയ്തപ്പോൾ
തിങ്ങിനമോദം മനസിജനിച്ചു
തുംഗമഹാഹങ്കാരം പൂണ്ടുള-
ജംഗദ്ധജനമപുനരരചെയ്യാൻ:-

30

“കാട്ടിലിരിക്കും പാർത്ഥന്മാർക്കിഹ
കാട്ടീടേണം നമ്മുടെ വിഭവം.
കൂട്ടീടേണം ബഹുപുരഷാരം
കേട്ടീടേണമിതെല്ലാജജനവും
കൊട്ടീടേണം ഭേദീഡമരം
ഞെട്ടീടേണം ഭുവനമശേഷം
തട്ടീടേണമകമ്പടിവടിവൊടു
പൊട്ടീടേണം കുലഗിരിക്കുഹരം.
ചട്ടകൾ തൊപ്പികളിട്ടുമുറുക്കി
ചട്ടുറ്റിടിന വട്ടംകൂട്ടി
തട്ടിനടത്തിക്കൊട്ടിമുഴക്കി
പെട്ടികളും പല പെട്ടകവും ചില
കട്ടകമെന്നിവ കെട്ടിയെടുപ്പി-
ച്ചൊട്ടകവും ചില പട്ടിക്കുതിരകൾ
പട്ടാണികൾ പല ചെട്ടികളും കോ
മട്ടികളും പല പട്ടന്മാരും.
വട്ടംകൂട്ടി വനത്തിനുപോവാ-
നൊട്ടുംതാമസമരുതിനി നമ്മുടെ
പുഷ്ടശ്രീഭരപൗരഷമവര-
ക്കാട്ടുവതിനു നമുക്കുസാഹം.
നായന്മാരെ വരുത്തിടുവതിനു
പോയാലും ചിലർ വേഗമിദാനീം.
ആയുധവാഹനകോപ്പുകളെല്ലാ-
മായതുപോലെ വരുത്തിടേണം.
നാട്ടിലൊരുത്തനിതിനു വരാത്താൽ
വീട്ടിൽ ചോദ്യം കല്പിക്കേണം.
കേട്ടവർ കേട്ടവർ കൂട്ടത്തോടെ

കോട്ടയിലെത്തിസ്സുരൂപിക്കേണം.
 എങ്ങിനെ നമ്മുടെ ചന്ദ്രക്കാരൻ?
 ചങ്ങാതിക്കൊരുണർച്ചയുമില്ലാ.
 അങ്ങാടിത്തെരുവിൽ ചെന്നരിയും
 തേങ്ങാമുളകും വാഴക്കായും
 നായന്മാർക്കിഹ ചോറുകൊടുപ്പാ-
 നായതിനുള്ള പദാർത്ഥമശേഷം
 വിരവൊടുകൊണ്ടുവരേണമതിനായ്
 ഇരുന്തുജനം പോയിടേണം
 പുകയില വെറ്റില കഞ്ചാവും പല
 വകയിൽ കള്ളു കുറുപ്പും വേണം.
 സകലപദാർത്ഥവുമിങ്ങു വരുത്തി
 സ്സന്നാഹം പല കൂട്ടിടേണം.

31

എന്നതു കേട്ടൊരു രാജഭടന്മാ-
 രൊന്നൊഴിയാതെ പദാർത്ഥംകൂട്ടി
 സന്നദ്ധന്മാർ കല്പന പറവാ-
 നൊന്നു മുതിർന്നു നടന്നു തുടങ്ങി.
 പുരുഷാരത്തെയറിപ്പാനായി-
 പ്പുരുഷന്മാരെയെച്ചു തുടങ്ങി.
 വിരുതന്മാരവർ നാട്ടിലശേഷം
 നരപതികല്പനയങ്ങു നടത്തി.
 കല്പനകേട്ടൊരുനായന്മാരും
 കെല്ലൊടു വന്നു നിറഞ്ഞു തുടങ്ങി.
 അല്പമതല്ലൊരു ജലധികണക്കെ
 തൽപ്പുരസീമ്നി പരന്നുനിരന്നു
 തങ്ങളിലങ്ങു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:-

32

“സംഗതിയെന്തിതുകേട്ടോ കൂവാ ?
 ഇങ്ങനെ പുരുഷാരത്തെ വരുത്തി-
 ടെങ്ങു പടയ്ക്കുതുടങ്ങീടുന്നു ?
 കടുവാപന്നികളേതാൻ തലമേൽ
 വെടികൊണ്ടെങ്ങാൻ വീണിടുണ്ടോ ?

ഉടനെ മറ്റുതല നാടുപിടിപ്പാൻ
 പടയും കൂട്ടിയടുക്കുന്നുണ്ടോ ?
 പടയിൽചെന്നു മരിപ്പാനിങ്ങൊരു
 മടികൊണ്ടല്ല പറഞ്ഞീടുന്നു.
 കടമുണ്ടമ്പതു പുത്തനിനിക്കതു
 തടവുണ്ടതുകൊണ്ടവസരമില്ല.
 തൂക്കുപുകേല തരിച്ചില്ലാത്ത-
 തേന്തൊക്കൊരു ദിക്കിൽ പണയംവെച്ചു.
 മാക്കോച്ചാരുടെ മരുമകനെന്നൊരു
 തോക്കുതരാമെന്നന്നോടു ചൊല്ലി.
 ആർക്കാനുള്ളൊരു തോക്കുംകൊണ്ടു പ-
 ടക്കായ് ചെന്നു മരിച്ചെന്നാകിൽ
 തോക്കവർകൊണ്ടു തിരിക്കും വന്നു ക-
 ടക്കാർ വീട്ടിൽ പാടുകിടക്കും.
 ചേട്ടൻ പണ്ടു പടയ്ക്കുമരിച്ചതു
 കേട്ടിട്ടില്ലേ നിങ്ങളിലാരു ?
 എട്ടു ജനങ്ങളെ വെട്ടിക്കൊന്നൊരു
 കോട്ടുപിടിച്ചുപ്പിന്നെ മരിച്ചു.
 മണ്ടുന്നേരം പിടലിക്കൊരു വെടി-
 കൊണ്ടു മരിച്ചെന്നുണ്ടൊരു കേളി.
 വാളില്ലെന്നല്ലെന്നുടെ വീട്ടിലൊ-
 രാളില്ലിന്നതു കൊണ്ടുനടപ്പാൻ.
 കാളകൃഷിക്കു നടക്കയിതെന്നേ
 കേളച്ചാർക്കൊരു തൊഴിലില്ലിപ്പോൾ.
 നായന്മാരായ് വന്നുപിറന്നാൽ
 ആയുധമൊന്നു തന്നിക്കായ്വേണം.
 ആയതിനൊരുവകയില്ലാത്തവരുടെ
 കായംകൊണ്ടൊരു ഫലമില്ലറിവിൻ.
 നെല്ലും പണവും മോഹിച്ചെന്നുടെ
 വില്ലും കണയും പണയം വെച്ചു
 നല്ല ചിതക്കാരുൻ ഞാൻ താനിനി
 ഇല്ലം വിറ്റു കുറുപ്പും തിന്നും
 ഇല്ലെന്നല്ലിതുമുടിയന്മാരുടെ

ഇല്ലനില്ല നശിച്ചേ നില്പു
വല്ലാത്തുള്ള വിശപ്പുവരുമ്പോൾ
വല്ലതുവിറ്റും കൊറ്റുകഴിക്കാം.

34

“ഇക്കഥയെല്ലാം മതി മതി നാമിനി
വെക്കം ചെന്നു മുഖം കാട്ടേണം.
നോക്കട നമ്മുടെ യജമാനന്മാർ
വക്കാണിക്കുമതോർത്തീടേണം.
രായും പകലും കല്പനകേൾക്കും
നായന്മാർക്കൊരു കാശുകൊടുപ്പാ-
നീയജമാനന്മാർക്കു മനസ്സി-
ല്ലായതുചൊന്നാൽ കുറ്റവുമുണ്ടാം.
ഇഷ്ടംചെന്നു പറഞ്ഞുമറിപ്പാൻ
ഒട്ടും മടിയില്ലാത്തസമർത്ഥന
കിട്ടും പലകുറി പട്ടുംവളയും
വെട്ടുംകൂട്ടുമനിഷ്ടമുരത്താൽ.
പണമുള്ളവനെപ്പാട്ടിൽവരുത്തി-
ശ്ശുണദോഷങ്ങൾ പറഞ്ഞു പതുക്കെ
പണമെപ്പേരും കൈക്കല്പമാക്കും
ക്ഷണമവനെത്തൻ വീട്ടിലുമാക്കും
അമ്മാമൻ കൃഷികൊണ്ടുനടന്ന-
ന്നമ്മാനില്ലെന്നറിയുന്നീലാ.
നമ്മുടെ കാലത്തതിനും പിന്നെ
ജമാന്തരമായ് ചെല്ലുന്നീലാ.
ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ കണ്ടമെടുപ്പാൻ
കല്പനവന്നെന്നൊരുവഴികേട്ടു
കല്പനപറയുന്നാൾക്കൊരു കാശുകൊ-
ടുപ്പാനിണ്ടൊരു വകയില്ലിപ്പോൾ.
പണ്ടു പ്രവൃത്തിനടത്തിയ പരിഷകൾ
ഉണ്ടെന്നാലിതുവരികില്ലനീയാ
കണ്ടച്ചാരുടെ കണ്ടമെടുത്തതു
കണ്ടന്നീവരുണ്ടെന്നോർത്തു.
കണ്ടംപോയതുകൊണ്ടു നമുക്കൊരു

കണ്ടിതമില്ലിനിയുണ്ടാമൊരനാൾ
 കണ്ഠംപോയാലുണ്ടാകില്ലതു-
 കൊണ്ടു കുറഞ്ഞൊന്നുണ്ടുവിഷാദം.
 കണ്ടാലറിയാം കണ്ടവർ കൂടു-
 നാണ്ടിതിനേഷണി ചെണ്ടപിണപ്പാൻ.
 ചണ്ടികൾ പലരുമുണ്ടുകരേറി-
 കൊണ്ടുമരിക്കുന്നുണ്ടിഹനാട്ടിൽ.

35

ഇങ്ങനെ പല പല വാക്കുകൾ ഘോഷി-
 ചുങ്ങിനെ വന്നിഹകൂടിഭടന്മാർ.
 തിങ്ങിനപടയുടെ സംഖ്യഗണിപ്പാ-
 നെങ്ങിനെ കുശലതമതിയാകുന്നു?
 തോക്കുള്ളവർ പുനരൊക്കെച്ചെന്നു വെ-
 ടിക്കോട്ടയ്ക്കൽ പാർക്കണമുടനെ
 ആക്കംപൂണ്ടു വെടിക്കു മരുന്നുകൊ-
 ടുക്കുന്നുണ്ടു തിടുക്കമനേകം
 തിക്കും വലിയ തിരക്കും പലപല
 വാക്കും ചിലരുടെ മുയ്ക്കും ചുട്ടുമിഴി-
 നോക്കും വിരവൊടു വായ്ക്കും വികൃതിക-
 ളാർക്കും പറവതിനാക്കും പോരാ.
 ഇത്തരമൊരുദിശി ഘോഷം പലവിധ-
 മെത്രയുമളുതമെന്നുരചെയ്യാം
 ഹസ്തിരമാദികൾ വസ്തുസമസ്തം
 ഹസ്തിനപുരമതിലെത്തിനിറഞ്ഞു.
 നായന്മാർക്കിലവെച്ചുതുടങ്ങി
 ആയതുപറവാനവസരമില്ലാ
 ആയിരമായിരമോരോകൊട്ടിലി-
 ലായുധപാണികളിലവെപ്പിപ്പാൻ.
 പന്തിനിരത്തിയിരുത്തുവതിനായ്
 മന്ത്രികൾ പലരും കൂടിയിറങ്ങി

36

ഉന്തിയലച്ചുപിടിച്ചുവലിച്ചൊരു-
 പന്തിപരാക്രമമൊക്കെയെടുത്തു.

പാലുകുടിച്ച ജനത്തിനു
 നാലുപദം വെക്കുമ്പോൾ വിയർക്കും
 വെയിലും കാറ്റും കൊള്ളാത്തുള്ളവർ
 പോലുമിതിന്നു ശ്രമിച്ചേ പോവൂ.
 ഇലവെച്ചങ്ങുനിരന്നുതുടങ്ങി
 വലിയരിവെച്ചു വെളുത്തൊരു ചോറും
 പലപല കറിയും പഴവും നെയ്യും
 നലമൊടു വളരെ വിളമ്പിടുന്നു.
 വട്ടഞ്ചക്കര ചേർത്തു കലക്കി
 ചട്ടംകൂട്ടിന തേങ്ങാപ്പാലും
 ഒട്ടല്ലൂണിനു വട്ടം പലവീഡ-
 മിഷ്യമറിഞ്ഞു കൊടുത്തിടുന്നു.
 കടൽവാഴയ്ക്കാക്കറിയുണ്ടൊരു വക
 ഭടഭോജനമതു കൂടാതില്ലാ
 വടിവൊടു ഭക്ഷണമങ്ങുകഴിഞ്ഞഥ
 പടഹമടിച്ചു വിളിച്ചൊരുമിച്ചു.
 കുരുപതിസുതനാം ദുര്യോധനനഥ
 തരസാ തന്നുടെ സഹജന്മാരെ
 പരിചൊടു ചെന്നു വിളിപ്പിച്ചപ്പോൾ
 തെരുതരെയവരും വരവുതുടങ്ങി.
 ദുശ്ശാസനനും ദുർദ്ധർഷണനും
 ദുശ്ശേശനനും ദുർമ്മർഷണനും

37

ദുർമ്മുഖനും ദുഷ്ടർണ്ണനുമഥദു-
 ര്മ്മേധാവും ദുഷ്ടഹസൻതാനും
 ദുർമ്മതിയും ജളസന്ധൻ കർണ്ണൻ
 ദുർബുദ്ധിയുമഥ ദുർബോധകനും
 ചിത്രൻ വികടൻ ചിത്രവഥൻ താൻ
 ചിത്രദ്ധജനം കനകദ്ധജനം
 ചിത്രശരാസനചിത്രകനും സുവി-
 ചിത്രൻ പിന്നെച്ചിത്രാംഗദനും
 നന്ദൻ പുനരുപനന്ദൻ പിന്നെ
 കന്ദോദരനും ദ്രുവവർമ്മാവും

കണ്ഡൻ പിന്നെ മഹാകണ്ഡൻ താൻ
 കണ്ഡവിഭേദിയുമപരാജിതനും
 ദീർഘലളജൻതാൻ ദീർഘധ്വജനും
 ഭീർഘൻ ദീർഘരഥൻ ദീർഘാക്ഷൻ
 ദീർഘഹനസ്സും വ്യൂഢോരസ്തൻ
 ദീർഘായുസ്സും ബഹ്യാഗനനും
 ഭീമരഥൻ ദ്രുഹസ്തൻ ഭീമൻ
 ഭീമപരാക്രമനഭയൻതാനും
 എന്നു തുടങ്ങിട്ടുള്ളനജന്മാർ.
 തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതുപേരും വന്നാർ-
 വിരവൊടു ഭോജനമങ്ങുകഴിച്ചവർ
 പരിചൊടു കോപ്പുകളിട്ടുതുടങ്ങി
 പരിമളമേറിന കളഭമിഴുക്കി
 പുരികഴൽമാലകൾകൊണ്ടുമുറുക്കി
 പെരുകിന കുറിതിലകങ്ങളൊരുക്കി.

38

തരമൊടു തലമുടി ചിങ്ങിമിനക്കി
 തരിവളു പിരിവളു കാഞ്ചിപതക്കം
 വിരതുകൾ പലവക വിരൽമോതിരവും.
 അരമണി കടമണി തുടർമണി കങ്കണ
 മരഞ്ഞാണം ചില തോൾപ്പൂട്ടുകളും.
 മകടം കടകം മണികണ്ഡലവും
 വികടകിരീടം വിദ്രുമഹാരം
 വികസിതസുരഭിലമലർമാലകളും
 സകലമണിഞ്ഞു ഞെളിഞ്ഞുനടന്നാർ.
 പടുകൾ പലതും കെട്ടിയുടുത്തുട-
 നെട്ടുമുളം ചില ചേലകൾ ചുറ്റി
 പടൂറുമാലും തലയിൽകെട്ടി
 തട്ടുപുഴകുമഥനാടൻ പുഴുക്കും
 തൊട്ടുമുഖത്തിനു ഭംഗിവരുത്തി
 ചട്ടം പലവക കൂട്ടിത്തരസാ
 പെട്ടികൾ പെട്ടകമെന്നിവ പലതിൽ
 ചട്ടുറ്റിടന കനകപ്പൊടികളു-

മിടുനിറച്ചതു കെട്ടിയെടുപ്പി-
ച്ചെട്ടുദിഗന്തം പൊട്ടും പടിപല-
കൊട്ടും വെടിയും തട്ടിമുഴക്കി-
ത്തട്ടിനടത്തി നടന്നു തുടങ്ങി.

ഉച്ചത്തിലുള്ള ഘോഷം മെച്ചത്തിൽ കേട്ടനേരം
അച്ചിമാരൊക്കെക്കൂടി കാഴ്ചക്കു പുറപ്പെട്ടു.

39

"നിച്ചിരിയത്തി ! നിന്റെ കൊച്ചിനെ എവിടത്തിൽ
വെച്ചെച്ചുപുറപ്പെട്ടു കാഴ്ചക്കുതാനേതന്നെ
അച്ചനു ചെവി വെടിവെച്ചാലും കേട്ടുകൂടാ
ഉച്ചക്കുപോലും കിഴവച്ചാർക്കു കണ്ണുകാണാ
കൊച്ചിനെനാകേരിക്കടിച്ചെങ്കിലീമുതക്ക
നൊച്ചുപോലും കേൾക്കില്ലെന്നച്ചിമാരുടെ ഘോഷം
എന്തൊരു പുറപ്പാടെന്നേതാനും ബോധിച്ചോ നീ ?
എന്തെന്റെ ചേട്ടത്തി ഞാനേതുമേ ബോധിച്ചില
ഇപ്പോൾ തിരമാടം പുറപ്പാടെന്നെന്റെ പക്ഷം.
ഇപ്പോളല്ലതു പണ്ടു കെല്ലോടെന്നുകഴിഞ്ഞല്ലോ.
മൂപ്പുവാഴ്ചക്കുള്ളൊരു കോപ്പുകൾ കൂട്ടുകയോ
മൂപ്പുവൃതരാഷ്ട്രിരിപ്പൊണ്ടു മരിച്ചില്ലാ
എങ്കിൽ വടക്കുള്ളൊരു സന്നാഹമെന്നുവരും
ശങ്കയില്ലെന്നിക്കേതു സംഗതിയിപ്പോളില്ല
ബാണങ്ങൾ പടക്കങ്ങൾ ചേണാർന്നപ്പക്കുറ്റികൾ
ഏണാക്ഷിമാരും ചില വീണക്കാർ പാട്ടുകാരും
വേണമോ പടക്കായി പോണെങ്കിലെന്റെ തോഴി
കാണാം നമുക്കു വെക്കുംപോണം പുറപ്പെട്ടാലും
"അങ്ങേക്കുറുളളച്ചികളെല്ലാം
അങ്ങുനടന്നിതു കാഴ്ചകൾ കാണാൻ
നിങ്ങൾ ചമഞ്ഞും ചന്തംനോക്കിയു
മിങ്ങനെ തന്നിതു പിരികേയുള്ളു.
ഘോഷമിതെല്ലാം പിരിയുന്നേരം
ഭോഷികളുവിടെച്ചെന്നിഹചാട്ടം
ഭാഷിപ്പാൻ വിരുതുള്ള ജനത്തിനു
ശേഷിയതാമൊരു കൂട്ടശേഷം

40

ചിറ്റമ്മക്കിതു പത്തുപിറന്നു
 മറ്റൊരു പുതുമില്ലെൻവിട്ടിൽ
 പെറ്റൊന്നാലൊരമളിയതായ് വരു-
 മീറ്റില്ലത്തിലിരുന്നേ പോവൂ.
 മറ്റൊരുനാരി പറഞ്ഞാളപ്പോൾ
 “മറ്റൊരു ചിന്ത നമുക്കില്ലേതും
 മറ്റൊരു പുരുഷൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ
 ഏറ്റം നമ്മുടെ നായർകലമ്പും
 കുറ്റംവാശ്ശുതുമൊന്നുണ്ടാക്കി
 കൊറ്റുമുടക്കാൻ മടിയില്ലവനും
 പെറ്റമ്മക്കിട്ടടികൂട്ടുന്നവർ
 മറ്റുള്ളവരൊടു നേരായ് വരുമോ ?
 മുളളല്ലാതൊരു വാക്കില്ലങ്ങേ-
 റ്റർക്കുള്ളിൽ കൂറന്നുള്ളതുമില്ലാ.
 ഉള്ളൊരു നെല്ലും പണവും പാടേ
 കള്ളുകുടിച്ച് കുടിച്ചുമുടിച്ച്.
 കഞ്ഞികുടിപ്പാനില്ലാഞ്ഞെന്നുടെ
 കഞ്ഞുകളേറ്റു നടക്കാതായി.
 ഇങ്ങിനെ തലയിലെഴുത്തെന്നാകില-
 തെങ്ങനെ ഞാനതൊഴിച്ചിടേണ്ട?
 അതു കേട്ടപ്പൊളൊരച്ചി പറഞ്ഞാൾ :
 ഇതു കേട്ടാലും കൊച്ചനിയത്തി
 അതിയായിട്ടൊരു വീടു പുലർത്താൻ
 മതിയായിട്ടൊരു നായരെന്നിർത്താൻ.

41

“അമ്മയ്ക്കാഗ്രഹമുണ്ടായപ്പോൾ
 അമ്മാവികളതു സമ്മതമല്ലാ
 അമ്മാമന്റെ മനസ്സുമറിപ്പാൻ
 അമ്മാപാപിക്കൈത്ര വിശേഷം !
 വല്ലാതൊരു ഭോഷച്ചാർ നമ്മെ
 ഇല്ലത്തേക്കും കൊണ്ടുതിരിച്ചാൽ
 നെല്ലുകൊടുത്തു കുറപ്പും തിന്നൊരു

കല്ലുകണക്കിനു കുത്തിയിരിക്കും.
 കണ്ണുതുറക്കെന്നുള്ളതുമില്ലി-
 പൊണ്ണച്ചാർക്കൊരു ബോധവുമില്ലാ.
 കിണ്ണം കിണ്ടിയുമിത്യാദികളിലൊര-
 റെണ്ണം കണികാണാനില്ലാതായ്.
 അരിയും കറിയും വെച്ചുകൊടുപ്പാൻ
 അരുതാതായി നമുക്കും പിന്നെ
 ഒരു സുഖമെന്നതു ഞാനറിയുന്നി-
 ല്ലൊരുകൂറ്റാരമെനിയ്ക്കില്ലിപ്പോൾ.
 അങ്ങേക്കുറ്റുള്ളച്ചികളെല്ലാ-
 മിങ്ങോട്ടേക്കും വിരോധം തന്നെ.
 ഉരിയരിപോലും ചോദിച്ചാലവർ
 തരികില്ലെന്നല്ലാനകളിക്കും.
 തിരിയാത്തവരൊടു ഞാനുമൊരക്ഷര
 മുരിയാടാറില്ലെന്തിനപാഴിൽ.
 പരിഹാസത്തിനവകയില്ലാത്തവർ
 പെരുവഴിനോക്കിയിരുന്നീടുന്നു.

42

ഇങ്ങനെയോരോ വാക്കുപറഞ്ഞുട
 നംഗനമാരും വന്നു നിറഞ്ഞു
 അങ്ങാടികളിലുമാൽത്തരമേലും
 ഭംഗ്യാനിന്നിതുഘോഷം കാണാൻ.
 കരുപതിതനയനമനുജന്മാരും
 പെരുകിനപടകളുമിളകീമെല്ലെ
 പെരുവഴിതിങ്ങിനടന്നീടുന്നു
 തുടിപറകിടുമുടിപടഹങ്ങളും
 പൊടുപൊടെ വെടികളുമുടമയോടെ
 ഇടിപൊടി തകരുമൊരവൃടനെ
 വടിവൊടു നടന്നിതു പടകളെല്ലാം
 കടലുടെ വടിവൊരു കലശലഹോ.
 പടലുടനടവീകളിടിഞ്ഞുടനേ
 പൊടിയുടെ പടലവുമുലകിലെല്ലാം
 പടുതരമുയരുന്ന പലവഴിയിൽ

കുടതഴ കൊടികളുമിടകലരും
 ഭടജനപടകടെ നടനവിധു
 തടമൂല തടവിന തരുണികളും
 മടുമലർ മലരവൽ ചൊരിഞ്ഞിടുന്നു
 അനവധി കുതിരകളുതിനീടയിൽ
 ഘനരുചി കരികളുമളവില്ലേതും
 ധനജനവിഭവങ്ങളിവണ്ണുകണ്ടാൽ
 ധനപതി ഭയപ്പെട്ടങ്ങൊളിച്ചുമണ്ടും.
 കനകമണിഞ്ഞൊരു കരിവരകണ്ഠേ
 കനിവൊടു കേറിയിരുന്നാൽ കുരുപതി.

43

പനിമതിസമമൊരു വെള്ളക്കുടയും
 കനകാഞ്ചിതമാം വെൺചാമരവും
 അനവധി തഴയും മുത്തുകുടയും
 ധനവിഭവങ്ങളനേകമനേകം
 അനുജൻമാരുടെ മോടിയുമെന്നിവ
 മനുജൻമാർക്കു മനോഹരമെല്ലാം.
 ആടുകയും ചിലർ പാടുകയും ചില-
 രോടുകയും ചിലർ ചാടുകയും ചിലർ
 വാടുകയും ചിലർ തേടുകയും ചിലർ
 ചോടുകൾ വെച്ചിട കൂടുകയും ചിലർ
 വീടുകളും പല നാടുകളും പല-
 കാടുകളും പല മാടുകളും മല-
 മൂടുകളും മലർവാടികളും പല-
 മേടുകളും പല വേടുകളും പല-
 പാടവമോടു കടന്നുകടന്നവ-
 രാടലകന്നു തകർത്തു തിമിർത്തു മ-
 ഹാടവിപുക്കു ഗമിക്കുന്നേരം.
 ബന്ധുകുദ്യതി ബന്ധുരമാകിന
 സന്ധ്യാസമയം വന്നിടകൂടി
 അന്ധമതാകീന തിമിനം വന്നനു-
 ബന്ധിച്ചടവി തടങ്ങൾ നിറഞ്ഞു.
 ഗന്ധർവ്വന്മാർക്കുള്ളൊരു സമയം

ചന്തമാടവിടെസ്സംഗതമായി
ഗന്ധർവ്വന്മാരതിസുഖമോടെ
പന്തണിമുലമാരോടിടകൂടി

44

കാന്താരത്തിലിറങ്ങിക്കനിവൊട്ടു
ചെന്താമരമലർ പാപികൾതോറും
സന്തോഷേണജലക്രിഡാദിനി-
താന്താനന്ദമിന്നദശായാം
കന്തിതനയന്മാർ മരുവീടിന
കാന്താരാന്തികളുമു ചെന്നാർ.
ഗാന്ധാരി തനയന്മാർ പടയും
ഗാന്ധാരേശ്വരനംഗാധിപനും
വഞ്ചനശീലനതാകിന കുരുപതി
പുഞ്ചിരിപൂണ്ടു പറഞ്ഞാനുടനെ :-
“നെഞ്ചിൽ നമുക്കൊരുപായം തോന്നി
കിഞ്ചിൽ ഗുണമതിനുണ്ടാമിപ്പോൾ
നഞ്ചുകലക്കണമിവിടത്തിൽ പല
വഞ്ചോലകളിലെ വാരിയിലെല്ലാം.
ചഞ്ചലമില്ലിഹപാണ്യസുതന്മാ-
രഞ്ചുജനങ്ങളുമതികടിലന്മാർ.
പാഞ്ചാലിയുമുടനംബുകുടിച്ചിഹ
പഞ്ചതയെ പ്രാപിച്ചീടേണം.
നഞ്ചുകലക്കുവിനെന്നീവണ്ണം
പഞ്ചമഹാപാപി പറഞ്ഞപ്പോൾ
പാപികളൊരുവക രാജഭടന്മാർ
പാപികൾ തന്നിൽ മരുന്നു കലക്കി.
കോപികളായവർ കാട്ടിയതെല്ലാം
പാപത്തിന്നൊരു വഴിയായ് വരുമേ.

45

വൃത്രനെക്കൊന്നവന്റെ മിത്രമായ് മരുവുന്ന
ചിത്രസേനഗന്ധർവ്വൻ ധാത്രിയിലങ്ങിറങ്ങി.
രാത്രിയിൽ തന്റെ ചാരുഗാത്രമാരോടുകൂടി
തത്രവന്നൊരു ശതപത്രിണി തോയംതന്നിൽ

ചിത്രമാംകേളികൾക്കു പാത്രമാമവനപ്പോൾ
 മാത്രാധികാനന്ദവിചിത്രം വിഹരിക്കുമ്പോൾ.
 വെള്ളപളുങ്കിനൊത്തവെള്ളത്തിൽ നഞ്ചിടുവാ-
 നുള്ള കൗതുകംകൊണ്ടു തള്ളിവരുന്ന ചില
 കള്ളന്മാരെക്കണ്ടപ്പോളുള്ള കയർത്തുബല-
 മുളള ചിത്രസേനൻതാൻ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കേറി
 “കള്ളക്കിടലന്മാരേ ! കൊള്ളാമിക്കാടുതന്നി-
 ലുള്ള മുനികളുടെ വെള്ളത്തിൽ നഞ്ചിടുവാ-
 നുള്ളോരുത്സാഹമിപ്പോൾ.

കള്ളുകുടിച്ചുവന്നു ഭള്ളുനടിക്കും നിങ്ങൾ
 തള്ളുന്നതെല്ലാമിത്രേയുള്ളു എന്നിങ്ങുറച്ചു
 കൊള്ളും പ്രഹരമതിനുള്ള വഴികൾ വീണു
 കൊള്ളിവാക്കുകൾകൊണ്ടു തള്ളിക്കുന്നുണ്ടുപിന്നെ
 കൊള്ളിക്കുന്നുണ്ടുബാണം കൊള്ളിക്കും ബഹുമാന
 മെള്ളോളമില്ലെന്നോർപ്പിൻ!

കുരുകലമൂവൻമാരെ നിങ്ങളുടെ
 പരമാർത്ഥം ഞാനഖിലമറിഞ്ഞേൻ
 തരമില്ലിങ്ങനെ ചതിയും കൊതിയും
 തരസാമനമതിലേറെമുഴുത്താൽ
 പൗരവകലമതിലഴകേറീടിന
 വീരന്മാരാം പാർത്ഥന്മാരൊടു

46

വൈരംമനസിമുഴുത്തതിനാൽ നിജ
 പൗരഷമവരെക്കാട്ടുവതിനായ്
 പൗരന്മാരും പടയും കൂടയും
 വാരണഘടനയും കൂട്ടിക്കെട്ടി-
 പ്പാരിടമൊക്കെ മുഴക്കിവരുന്നതു
 നേരായ് വരികില്ലധമന്മാരെ !
 അഞ്ചിതമാകിനശ്രദ്ധജലങ്ങളിൽ
 നഞ്ചിടുവാനായ് വന്നൊരു നിങ്ങളെ
 നെഞ്ചകമെന്നതു കല്ലോ ശിവ ! ശിവ !
 പഞ്ചമഹാപാതകിമാർ നിങ്ങൾ
 നേരെനിന്നു പ്രയോഗിപ്പാനായ്

ഭീരുക്കൾക്കൊരു വൈഭവമില്ലാ.
 നേരല്ലാതെ ചതിപ്പാൻ പെരുവഴി
 യോരോന്നിങ്ങനെ നോക്കിനടന്നാൽ
 സ്വൈരക്കേടുകൾ വളരെ വരുമ്പോൾ
 ആരുമൊരാൾശ്രദ്ധമില്ലാതാകും.
 നീരസമല്ലാത്തുള്ള പ്രയോഗം
 പാരംകുറയും നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ.
 തന്നേക്കാൾ ബലവിക്രമമുള്ളൊരു
 ധന്യന്മാരൊടുചെന്നിഹനേർത്താൽ
 ഒന്നുംതരമായ് വരികില്ലതുകൊ-
 ണെടന്നും തീരാദൃഷ്ടീർത്തികളും.
 ആണങ്ങൾക്കു പിറന്നവനെങ്കിൽ
 പ്രാണൻകളവിൻ നമ്മുടെ നേരെ.

47

“ബാണം കൊണ്ടു സഹിക്കാഞ്ഞുടനേ
 നാണംകെട്ടു നടക്കും നിങ്ങൾ
 ഇക്കൂട്ടത്തിനു ബലമില്ലെന്നൊരു
 ധിക്കാരംകൊണ്ടിവിടെ വരുന്ന.
 വക്കാണത്തിനടുക്കുനേരം
 കൈക്കാണം ഞാൻ വാങ്ങുകയില്ലാ.
 വാക്കിനുവാക്കും വമ്പിനു വമ്പും
 മുഷ്ടിനു മുഷ്ടി മുളിനുമുളും
 നോക്കിനനോക്കും തല്ലിനുതല്ലും
 ഭോഷ്ടിനുഭോഷ്ടമെനിക്കുണ്ടറിവിൻ.
 കള്ളൻമാരാം നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ-
 കൈക്കൊള്ളാം ബഹുമാനമതില്ലാ.
 ഉള്ളംതന്നിലഹംഭാവം കണ-
 കൊള്ളുന്നേരമതുർദ്ധ്വമതാകും.
 പുളളിപ്പലിയുടെ മുന്നിൽചെന്നിഹ
 തുള്ളിനടക്കും കുറുനരിയപ്പോൽ
 കൊള്ളാം നീയിഹകൗഹവമുഡാ
 കള്ളാ ! നിന്നുടെ നാശമടുത്തു.
 ഇത്തരമുള്ളൊരു ദൃഷ്ടിതവാക്യംബത

സത്യമമ്പൊട്ടു കേട്ടൊരു നേരം
 ക്രൂരനതാകിനധൃതരാഷ്ട്രാത്മജ
 നത്തരമുദ്ധതമിത്ഥമുരത്താൻ
 നില്ലൊടാമുഡാ മതിമതിനിന്നുടെ
 വല്ലാത്തുള്ളൊരു വാക്കുകളല്ലാം
 മല്ലു നടിച്ച് ചൊടിച്ച് പറഞ്ഞാൽ
 കൊല്ലുവതിന്നൊരു സംശയമില്ല

48

ജളനാംനിന്നുടെ കരളിലഹമ്മതി
 കളവാൻ വിരവിലഹമ്മതിഭോഷാ
 വളരെപ്പറവാൻ കുറവില്ലെന്നൊരു
 വെളിവുണ്ടുള്ളിൽ നിനക്കതു വിഹലം.
 പെണ്ണുങ്ങൾക്കൊരു ബഹുമാനത്തിനു
 പൊണ്ണൻ പലവക ജല്പിക്കുന്നു
 വിണ്ണവർ നാട്ടിലെ വിരുതുംകൊണ്ടിഹ
 വന്നുപറഞ്ഞാലിവിഹലിയാ.
 മറുനാട്ടീന്നൊരു വിരുതൻവന്നിഹ
 തിരമൊടുനിന്നു ഫലിപ്പിക്കുന്നതു
 കുറയുമതോർത്തുപറഞ്ഞീടുക നീ
 കുറവുവരുത്തിയയക്കും ഞങ്ങൾ.
 സംഗതീകൂടാത്തുള്ളൊരു വാക്കുകൾ
 നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ തന്നേനല്ല.
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു നല്ല സമക്ഷ-
 ഞ്ഞങ്ങും നിങ്ങളുടെ വിദ്യകളൊക്കാ.
 പൊട്ടുക്കുളമതു വിട്ടുതിരിച്ചാ
 ലട്ടുക്കൊരുഗതിയില്ലെന്നരിക-
 യഷ്ടികളേ ഭയമില്ല കുറയ്ക്കും-
 പട്ടി കടിക്കില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധം.
 ഗന്ധർവ്വൻ നീയെങ്കിലുമിങ്ങനെ
 ബന്ധം കൂടാതരചെയ്തെന്നാൽ
 ബന്ധുവിഹീനനതാകിന നിന്നെ
 ബന്ധിച്ചീടുന്നുണ്ടിഹ ഞങ്ങൾ

49

പന്തണിമൂലമാരാകുമിവർക്കൊരു
 സന്താപത്തിനു സംഗതിയില്ലാ.
 ചന്തമിയെന്നൊരു പുരുഷൻമാർ പല-
 ബന്ധുതചെയ്യാനിവിടെയുമുണ്ടാം.
 അഞ്ചാറനുജന്മാരു നമുക്കു-
 ണ്ടഞ്ചായുധനേക്കാൾ വിരുതന്മാർ
 അഞ്ചാതവരൊടു കൂടിവസിക്കാം
 കഞ്ജത്താർ മിഴിമാരെ വരുവിൻ.
 കണ്ടുകനാമിക്കണവൻ കേറി-
 ശ്ശണ്ണയിടുന്നതു ശങ്കിക്കേണ്ടോ.
 ശൃണ്ണികുടിച്ചാൽ ഫലമില്ലവനതു
 കണ്ടൊരു കോണിലിരിക്കേയുള്ളൂ.
 നടുമിറ്റത്തൊരു കുറ്റി തറച്ചൊരു
 നെടുപാശംകൊണ്ടരയിൽമുറക്കി
 തടിയനെയതിനൊടു ബന്ധിക്കുന്നു-
 ണ്ടുടനൊരു മുത്ത കരുങ്ങുതുപൊലെ.
 വാടാ നിന്നുടെ വിരുതുകളെന്നൊടു
 കൂടാ മൂഢോ ! കുടിലകശീലാ !
 പാടവമോടിഹ പടപൊരുതീടുക
 നാടകമല്ലിതു വീരവിനോദം
 കർണ്ണാ ! നീയിതു കേൾക്കുന്നീലേ
 കർണ്ണാരുതുദമിവനുടെ വചനം ?
 കർണ്ണാകൃഷ്ണമതാക്കുക ചാപം
 കീർണ്ണമതാക്കണമിവനട ഗാത്രം.

50

ഘോരശരങ്ങളെടുത്തുതൊടുത്തൊരു
 മാരികണക്കിനെ വർഷിച്ചാലും
 വടിവൊടുചേചരഖേടൻതന്നട-
 ലടിമുടി പൊടിയൊക്കീടുക കർണ്ണാ !
 ദുശ്ശാസനനും ദുർമ്മുഖനും പുന-
 രിശ്ശാസനമനുപാലിച്ചാലും !
 വാശ്ശുതുമെന്നൊരുപേക്ഷകണക്കി-
 ലിശ്ശുംനെക്കൊലചെയ്തേ പോവൂ.

നമ്മുടെനേരെ വരുന്നൊരാളോടും
 നിർമ്മതിയാദം ജല്പിക്കുന്നൊരാൾ
 ദുർമ്മതിയാമിവനുള്ളിലിരിക്കുമ-
 ഹമ്മതിയിന്നു ശമിപ്പിക്കേണം.
 രണ്ടുശരങ്ങൾ കണക്കിനു കൊണ്ടാൽ
 മണ്ടും വിരവൊടു മറ്റുതലവീരൻ.
 തൊണ്ടന്മാരിവർ പടയെന്നുള്ളൊരാൾ
 രണ്ടക്ഷരമതു കേട്ടിട്ടില്ല.
 ശബ്ദയിടാനല്ലാതൊരുവസ്തു
 ചെണ്ടക്കാരൻ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാ
 ചണ്ടികൾ പറയുന്നതിനെള്ളുടെ
 കൊണ്ടാടാൻ ചില മൂഢന്മാരുണ്ട്.
 അടുക്കവിരവൊടുതടുക്ക ചിലർ ചെന്നു
 പിടിക്കശരവരമെടുക്ക പരിചൊടു
 കൊടുക്കയിവനുടെ മിടുക്കുകൊണ്ടുതന്നെ
 നടക്കുമെന്ന രുചി മുടക്കുവതിനിന്നു.

51

മടിക്കരുതു ഗതി മുടക്കി മദദര-
 മടക്കി യുടനതി പടുക്കളൊരുവക
 പടക്കു തുടരുക.
 പൊടുകുന്നിനവനുടെ മിടുക്കു ഹലിക്കാഞ്ഞു
 നടക്കുമില്ലെന്നാകിലടുക്കുമതുകൊണ്ടു
 നടുക്കുമിനിക്കില്ല പടുക്കളിവരെല്ലാ-
 മൊടുക്കും തൊറ്റുമണ്ടും.
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരാൾ ദുർഭാഷണമവർ
 തങ്ങളിലങ്ങു പറഞ്ഞൊരാശേഷം
 സംഗരമാശ്രു തുടങ്ങി പ്രകടശ-
 രങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞിതു ഗഗനം
 ചൊല്ലേറീടിന ഗന്ധർവ്വൻ നിജ-
 വില്ലു വലിച്ചു ചെവിക്കിടചേർത്തു
 നല്ല ശരങ്ങളുതിർത്തുതുടങ്ങി
 നല്ലൊരു സമരമതെന്നേവേണ്ടു
 ഉൗറ്റക്കാരുവർ നൂറ്റുവരെല്ലാം

ഏറ്റംചാടിയടുത്തുതുടങ്ങി
 കാറ്റുകൾ തടിക്കരപ്പറ്റീടുമൊ-
 രാറ്റിലെ വെള്ളത്തിരകൾകണക്കെ
 കേറ്റം പാരമതാരംഭേ പുന-
 രേറ്റം പേടിയുമുടനേകൂടി
 തോറ്റു തിരിച്ചു തുടങ്ങി പതുക്കെ-
 പ്പാറ്റുകൾപോലെ പടജ്ജനമെല്ലാം.
 മാറ്റലർ ബാണഗണങ്ങളുമുടനട-
 നേറ്റു മുറിഞ്ഞു മറിഞ്ഞഥവീണം.

52

ഏറ്റുതിരിപ്പാനെളുതല്ലാഞ്ഞാ-
 റെറ്റം ഭൂമിയിൽ വീണുമുരുണ്ടും.
 പേടികലർന്നൊരു നായന്മാര-
 ണോടിച്ചെന്നു മരങ്ങളുടെമുടിൽ
 കൂടിക്കരിയിലകൊണ്ടു ശരീരം
 മുടിയൊളിച്ചു ശയിച്ചാരുടനേ
 നായന്മാരുടനോടുനേര-
 ത്തായുധമെല്ലാം വഴിയിൽ പോയി.
 ആയതുപിന്നെയുമുണ്ടാക്കീടാം
 കായം കിട്ടുകിലതു ബഹുലാഭം.
 മലയുടെ ഗുഹയിൽ ചെന്നു കിടന്നാർ
 ചിലരന്നേരം പ്രാണഭയത്താൽ
 വലിയൊരു പുലി വന്നടിയുംകൂടി-
 ത്തലയുംകൊണ്ടു തിരിച്ചാനപ്പോൾ.
 കലയും മാനം വരുമൊരുമാർഗ്ഗേ
 വലയും കെട്ടിക്കാളാന്മാർ
 മലയിലൊളിച്ചിഹ പാർക്കുന്നേരം
 വലയിൽപെട്ടതു കണ്ടൊരുവേടൻ
 കലയെന്നോർത്തൊരു ബാണമയച്ചാൻ
 തലയിൽകൊണ്ടു തറച്ചതുകണ്ടാ-
 മലയൻവന്നിഹ നോക്കുന്നേരം.
 കല്ലയല്ലിവനൊരു വലിയൊരു തടിയൻ
 മലയാളത്തിലെ മാനുഷനൊരുവൻ

വലയീന്നിങ്ങു വലിച്ചു പതുക്കെ
തലയീന്നമ്പു പരിച്ചാൻ വേടൻ.

53

പേടിത്തൊണ്ടൻ മറ്റൊരു മാനുഷ-
നോടിപ്പോം വഴിയരിയാറാക്കി
കാടു തകർത്തൊരു വാരിക്കുഴിയിൽ
ചാടിയൊളിച്ചു കിടന്നാനപ്പോൾ.
ഉള്ളത്തിൽ ഭയമേറുകമൂലം
വെള്ളത്തിൽ ചിലർ ചാടിയൊളിച്ചു.
വള്ളിക്കെട്ടുകൾ തോറും ചെന്നതി-
നുള്ളിൽ പൂക്കിതു പലജനമപ്പോൾ
മണ്ണിൽ പല പല കഴിയാണ്ടാക്കി
പൊണ്ണൻമാർ ചിലരവിടെയൊളിച്ചു
കണ്ണുമടച്ചു പുതച്ചുകിടന്നൊരു-
വണ്ണമുറക്കവുമങ്ങു തുടങ്ങി.
കൊമ്പു കഴൽക്കാർ ചെണ്ടക്കാരുരു-
മമ്പുഭയപ്പെട്ടോടിനടന്നാർ.
കൊമ്പന്മാരുടെ കൊച്ചുമരത്തിൻ
കൊമ്പുതടഞ്ഞുടനമ്പതുഭിന്നം.
മദ്ദളമരയിലുറപ്പിച്ചിടിന
വിദ്വാനോടുകപാരംദണ്ഡം.
മദ്ദളമങ്ങൊരു കാട്ടിലെറിഞ്ഞി-
ട്ടുട്ടിക്കീന്നഥ ധാവതിചെയ്തു.
ഒരു ഭാഗത്തെത്തോലു പിളർന്നി-
ട്ടൊരുവൻ ചെണ്ടക്കകമേ പൂക്കാൻ.
പെരുവഴി തന്നിലുരുണ്ടു തിരിച്ചാൻ
പെരുതായുള്ളൊരു ചെണ്ടക്കാരൻ

54

ഉടുക്കുംകൊട്ടിക്കൊണ്ടത്രേ നടക്കുന്ന മേളക്കാരൻ
ഉടുക്കും മുണ്ടും കളഞ്ഞുമിടുക്കും ഭാവിച്ചുമണ്ടി
തിടുക്കും പൂണ്ടൊരുവീട്ടിൽ കിടപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നേരം
കടുത്ത നായർതാൻ വന്നു തടുത്താനത്രയുമല്ലാ
മുടിക്കും പിടിച്ചു നാലഞ്ചടിക്കുന്ന ഘോഷംകേട്ട്

പൊടുകൈന്നു കാട്ടിൽ പൂക്കു കിടക്കുന്ന നായന്മാർ വ-
 ന്നടുക്കുന്ന കോലാഹലം കടുക്കുന്നുണ്ടൊരുദിക്കിൽ
 പടക്കു തോറ്റുമണ്ടുന്ന ഭടന്മാർ വന്നുകേറുമ്പോൾ
 പടിക്കൽ കാവലുംവെച്ചു കടപ്പാനുളതല്ലെന്നും
 വനത്തിൽ നിന്നോടിവന്ന ജനത്തിന്റെ ഭാവംകണ്ടു
 മനസ്സിൽ നിന്ദിക്കും നാരിജനത്തിന്റെ വാക്കുണ്ടായി.
 “വമ്പന്മാരായ മീശക്കൊമ്പന്മാരെല്ലാമോരോ-
 വമ്പും പറഞ്ഞു വില്ലുമമ്പുമെടുത്തുംകൊണ്ടു
 തമ്പുരാന്മാർക്കു തിരുമുനിലകമ്പടിക്ക-
 ണ്ണിമ്പം കലർന്നുചെന്നു വമ്പിച്ചു കാനനത്തിൽ
 ഗന്ധർവ്വന്മാരെപ്പേടിച്ചുന്ധന്മാരായ നിങ്ങ-
 ള്ളെന്തിപ്പോളോടിപ്പോരാൻ ബന്ധമെൻ ഭോഷന്മാരേ !
 ചന്തം പെരിയതൊങ്കൽ കുന്തം കളഞ്ഞുവീണു
 ദന്തങ്ങളും തകർന്നു എന്തൊരു സാഹസങ്ങൾ
 തോൽക്കുന്ന കൂട്ടം നിങ്ങൾ തോക്കും കളഞ്ഞുപോന്ന
 താർക്കുമടുത്തതല്ലിതോർക്കുമ്പോൾ ചിരിയാകും
 നേർക്കും മറ്റാരോടുപോരേൽക്കുന്നനേരം പല-
 ചാക്കും മുറിയും പുനരാർക്കും വരാത്തതല്ല.
 ചാട്ടംപിഴച്ചു കപിള്ളട്ടംകണക്കെ നിങ്ങൾ
 കൂട്ടം പിരിഞ്ഞു പാരം കോട്ടംപിണഞ്ഞമൂലം

55

ഓട്ടംതുടങ്ങിയതു വാട്ടംവരുവാൻതന്നെ
 കേട്ടാലുടനെത്തന്നെ നാട്ടാർ പരിഹസിക്കും.
 കാട്ടിൽനിന്നോടിപ്പോന്നു വീട്ടിൽപുക്കൊളിക്കയെ-
 ക്കാട്ടിൽ മരിക്കനെല്ലു കേട്ടിലേ നായന്മാരേ !
 ഗോഷ്ടികൾ പതിനാലുനാട്ടിലും കേൾക്കുമയ്യോ !
 കാട്ടിയ കർമ്മമേതും പാട്ടിലായതുമില്ല.
 പെണ്ണുങ്ങളുടെ വാക്കീവണ്ണം കേൾക്കുന്ന ചില-
 പൊണ്ണന്മാർ വീടുകളിൽ കണ്ണുമടച്ചിരുന്നാർ.
 കർണ്ണൻ വികർണ്ണൻ ദുര്യോധനൻ ദുശ്ശാസനനും
 കണ്ണും ചുകത്തിച്ചാപദണ്ഡം കലച്ചുംകൊണ്ടു-
 തത്രവന്നടുക്കുന്ന ചിത്രസേനന്റെ കൂട്ട-
 മെത്രവളരെയുണ്ടുമിത്രന്മാരവരോടു

യുദ്ധംതുടങ്ങിയവരിതഥം പറഞ്ഞിടുന്നു
 ക്രൂരന്മാരായ് കരുവുചന്ദ്രൻ നന്ദനന്മാർ:-
 “ഗന്ധർവന്മാരാകിന നിങ്ങളുടെ
 ഗന്ധംപോലും നാസ്തിയതാമൊരു
 ബന്ധംകൂടാതിങ്ങനെനേർപ്പാ-
 നെന്തൊരു കാരണമധമന്മാരേ ?
 അംബരചാരികളാകിനനിങ്ങളുടെ
 ഡംബരമിന്നു ശമിക്കുമശേഷം
 സംഗരമിവിടെച്ചയ്യതിനുള്ളൊരു
 സംഗതിവന്നിതു നന്നിതുകാലം.
 അംഗമഹീപതികർണ്ണൻ ഞാനിതു
 നിങ്ങളറിഞ്ഞീലെങ്കിലിതറിവിൻ.
 അംഗങ്ങളിലുടനന്യകൾ കൊണ്ടിഹ
 ഭംഗംവരുമളവറിയാമെല്ലാം.
 നിങ്ങളുടെവിരുതകളൊന്നുമിദാനീം
 ഞങ്ങളുടെനേരെ ഫലിക്കയുമില്ലാ.
 കരുകലതിലകൻ ദുര്യോധനസ്തുപ-
 നരികലശലഭദവാന്മലസാരൻ.
 കരബലശാലികളനുജന്മാരും
 പരബലമാശ്രുതകർക്കുമശേഷം.

56

ശ്ലോകം
 കുംഭീന്ദ്രപ്രാസംകംഭസമലദലനകലാ-
 ചണ്ഡതോർദ്ദണ്ഡസാരാൻ
 ഗംഭീരാവാവഘോരാൻ കിമുശശനികര-
 സ്സംഹരേത്സിംഹവീരാൻ
 കിംഭോ ! ഗന്ധർവ്വവൃന്ദം സകലമപിസമം
 സംഗതം സംഗരാന്തേ
 ഡംഭോപേതം വിജേതും പ്രഭവതിവിമതോൽ
 കർത്തനാൻ ധർത്തരാഷ്ട്രാൻ ?
 ശ്ലോകം കൊണ്ടു പറഞ്ഞാലറിവാൻ
 ആകലമെങ്കിൽ പൊരുളുണ്ടൊല്ലാം.

ലോകരശേഷം ബോധിക്കേണം
ലൗകികമിതുകഥനം ചെയ്യുന്നു

57

ആനത്തലവന്മാരുടെ മസ്ക-
മാശുപിളർന്നുകിളർന്നൊരു രധിരം
പാനംചെയ്തു മദിച്ചുനടക്കും
പരുഷമതാകിന സിംഹകലത്തെ
താനേചെന്നൊരുകൂട്ടം മുയലുകൾ
താഡിച്ചാശുവധിപ്പാൻ മതിയോ ?
അതുപോലെ ബഹുഗന്ധർവ്വന്മാ-
രതുലപരാക്രമശാലികളാകും.
ധൃതരാഷ്ട്രാത്മജരോടമർ ചെയ്യാൻ
മതിയാമോ ബത ശിവ ശിവ ! മോഹം.
കൂടലർ കലബലമറുതിപെടുക്കും
കൂട്ടം കുരുകലമെന്നു ധരിപ്പിൻ!
ആടലശേഷമകന്നുപടയ്ക്കുതി
പാടവമേറിന കർണ്ണാദികളൊടു
കൂടാനിങ്ങടെ നികൃതികളൊന്നും.
വാടാ! ഖേചരമൂഢാ ! രണഭൂവി
വാടാ ഞങ്ങളിലൊരുവൻപോലും
പ്രാശാഹം കൃതി ഹുംകൃതിയാലതി-
മൂഢന്മാരുടെ വാക്കിതിവണ്ണം
ശൂഢമതല്ലിഹ പൊരളിതു കിഞ്ചിൽ
മിത്രനന്ദന സുയോധനവൃന്ദം
തത്രവന്നുടനടുത്ത ദശായാം
ചിത്രസേന നഥസേനകളോട-
ങ്ങൊത്തുകൂടിയവരോടുരചെയ്യാൻ:-

58

”നില്ലനില്ലെട സുയോധന! കർണ്ണാ !
നിങ്ങൾ ചൊന്ന മൊഴിനിന്ദിതമെല്ലാം.
വില്ലെടുത്തു വിളയാടിന ഞങ്ങൾ-

ക്കില്ല തെല്ലുമൊരു വാട്ടമിദാനീം.
 കൂർത്ത മൂർത്ത ശരമാനികളെല്ലാം
 പേർത്തു പേർത്തുടനതിർത്തു തുടർന്നാൽ
 ചീത്തമൂർത്തികളിലാശു സമസ്തം
 കോർത്തു കോർത്തു ശകലീകൃതമാക്കും.
 ധാർത്തരാഷ്ട്ര! കുടിലാശയ! നിന്റെ
 ധൂർത്തുകൊണ്ടു ഫലമില്ലെട മൃഗ!
 ഓർത്തുകൊൾക മമ ബാഹുബലം നീ
 നേർത്തുവന്നതതി സാഹസമല്ലോ.
 ഊർദ്ധപാരിവവരരോടമർചെയ്യാ-
 ലൂർദ്ധമാനവനീചാരികളെല്ലാം.
 മൂർദ്ധഭാഗമതിലമ്പുകളേറ്റി-
 ട്ടൂർദ്ധലോകഗതിവന്നു ഭവിക്കും
 കാട്ടിൽ വന്നു നിജ പൗരഷഭാവം
 കാട്ടുവാനിഹ തുടർന്നൊരു കള്ള-
 കൂട്ടമിങ്ങനെ തിമിർത്തതു മൂലം
 കോട്ടമിന്നു വരുവാൻ വഴികൂടി
 നൂറ്റുപേരുമിഹ നിങ്ങളുശേഷം
 കൂറ്റുകാരുമുടനൻപൊടുപോരിൽ
 തോറ്റുപോം ത്ധടിതിയത്രുമല്ലാ
 കാറ്റുപോലെ ദ്രവമാശുപറക്കും.

59

അഷ്ടികഴിച്ചതിമിർത്തു നടക്ക-
 യഷ്ടികളൊരുവക ദുർവിനയന്മാർ
 നഷ്ടിവരാതൊരു വഴിയും നോക്കി-
 ക്കഷ്ടിച്ചങ്ങനെ പടയംകൂട്ടി
 കെട്ടിച്ചുറ്റിയണിഞ്ഞു ഞെളിഞ്ഞിഹ
 കൊട്ടിഘോഷിച്ചാർത്തുവിളിച്ചും
 പെട്ടികളും ചില പെട്ടകവും പല
 ചട്ടമതിങ്ങനെ വട്ടംകൂട്ടി
 ചെട്ടികളും ചില കുട്ടികളും കോ-
 മട്ടികളും പല പട്ടന്മാരും

നാട്ടിലിരിക്കും പ്രജകളെയെല്ലാം
 കൂട്ടിസ്വരൂപിച്ചെന്നൊരു കാര്യം ?
 കാട്ടിൽവരാനിഹകൂടിലന്മാരേ !
 കാട്ടിയവിരുതകളൊക്കെയെബദ്ധം
 കാട്ടിലിരിക്കും പാർത്ഥന്മാരെ-
 ക്കാട്ടീടുവതിന്നിങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
 ഗോഷ്ടികളോർത്താൽ ചിരിയാകുന്നു
 ഗോഷ്ടിവിലോകനമെന്നൊരുകപടം
 പുഷ്ടിനടിക്കും നിങ്ങളെയിപ്പോൾ
 പട്ടിക്കും ബഹുമാനം നാസ്തി.
 കൊട്ടിക്കൊണ്ടിഹവരുവാനിങ്ങനെ
 സൃഷ്ടിച്ചാണൊരു കസ്യതിക്കാരുൻ.
 രാഷ്ട്രവിനാശത്തിനാടനേ യുത-
 രാഷ്ട്രസുതന്മാർ നിങ്ങൾ പിറന്നു.

60

നാട്ടിനനാശം നിങ്ങളെമൂലം
 നാണക്കേടിനു നല്ലൊരു മാർഗ്ഗം
 പടയും നിങ്ങളുടെ പദവികളും പല-
 കടയും കൊടിയും തഴചാമരവും
 പടഹത്തുടിപറകൊമ്പും കഴലും
 പടുതരഘോഷമശേഷവുമിപ്പോൾ.
 ത്ധടിതിനശിച്ചിതു ജളരേ! നിങ്ങളുടെ
 തടിമാത്രം ശേഷിച്ചിതുസമരേ
 തടിയന്മാരേ! പടപൊരുതീടുക
 കടിയന്മാരേ! മൂഢന്മാരേ!
 മടിയന്മാരുടെ മദവും മതവും
 പടതുടരുമ്പോൾ തീരുമതറിവിൻ”
 ഇതഥം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യുദ്ധം തുടങ്ങിയത്രേ
 ചിത്രസേനാദികളും ധാർത്തരാഷ്ട്രാദികളും
 അസ്ത്രങ്ങളനവധി ശസ്ത്രങ്ങൾ പലവിധം
 ചിത്രപ്രകാരമതുമാത്രം പറവാൻമേലാ.
 വെട്ടും തടവും ചില മുട്ടുംമുറികൾ പുന-

രൊട്ടും കുറവിലാത്ത കൊട്ടും കുഴൽവിളിയും
 എട്ടുദിനങ്ങളും പൊട്ടുംപ്രകാരം പട-
 വെട്ടും കുരുക്കളമ്പത്തെട്ടും മുപ്പതും നാലു-
 മെട്ടും തളർന്നു വില്ലുമിട്ടും കളഞ്ഞു നല്ല
 പട്ടുംവെടിഞ്ഞു പുറകോട്ടു തിരിച്ചനേരം
 കൂട്ടം കലമ്പിപ്പള്ളട്ടും പലവഴിക്കും
 ഓട്ടം തുടങ്ങിപ്പലകോട്ടങ്ങൾ കണ്ടുനിൽക്കും

61

ധീരൻ ചിത്രസേനൻഗഭീരൻ ഗന്ധർവ്വരാജ-
 വീരൻ നൂറ്റുപേരുടെ നേരെ പാഞ്ഞടുത്താശു
 "രേരേ മൂഢരേ! നിങ്ങളാരെക്കാണാനോടുന്ന
 പോരാടുവാൻ മിടുക്കുപോരാത്ത നിങ്ങളിപ്പോൾ
 ആരുചൊല്ലിത്തങ്ങളുടെ പൗരന്മാർ കാട്ടാൻവന്നു?
 നില്ലിൻ തരിമ്പെങ്കിലും കെല്ലില്ലാത്തവർ നിങ്ങൾ
 ജല്ലിപ്പാൻമാത്രം കൊള്ളാമല്ലന്മാരയ്യോ കഷ്ടം.
 ചൊല്ലൊങ്ങും ദേവരാജൻ കല്ലിച്ചുവന്നു ഞങ്ങൾ
 സർപ്പധജന്റെ കൂട്ടമെപ്പേരുമിന്നതന്നെ
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വന്നിടണം ഭർഗ്ഗല്ല പറയുന്നു.
 പട്ടും വളയുമെല്ലാം കിട്ടുമത്രയുമല്ലാ
 വീരശ്രംഖല നിങ്ങൾക്കോരോന്നു കൈക്കുപോട്ടും
 പാരതൈപോകുന്നുകൊൾവിൻ വീരാളിപ്പട്ടുംകിട്ടും
 ഇത്തരം മൊഴിപറഞ്ഞുസമർത്ഥൻ
 ചിത്രസേനനതിവേഗമടുത്തു
 തോറ്റുദൂരമധാവതിചെയ്യും
 നൂറ്റുപേരെയടനടിച്ചുപിടിച്ചു-
 കയ്യാറ്റുകൊണ്ടുടൽ വരിഞ്ഞമകെട്ടി
 തേരിലെക്കൊടി മരത്തൊട്ടുകൂടി-
 ചേരുമാറു പല കെട്ടുമുറക്കി.
 ക്ഷിപ്രമംബരതലത്തിലുയർന്നാൻ
 അപ്രമേയബലനാകിനദിവ്യൻ
 ധാർത്തരാഷ്ട്രശതവും പുനരപ്പോൾ
 ആർത്തരായിമുറയിട്ടു തുടങ്ങി:-

62

ധൂർത്തരാമരീകൾ ഞങ്ങളെയെല്ലാം
 തേർത്തടത്തിലുടനീട്ടുവരിഞ്ഞു
 ഊദ്ധ്വദിക്കിനിഹകൊണഅടു തിരിച്ചു
 പാർത്തുകാൺക മമ ധർമ്മര നൃജാ.
 പാർത്ഥ! ഹാ! നകല! ഹാ! സഹദേവ!
 കാത്തുകൊൾക കനിവോടതിവേഗാൽ.
 ഭീമസേനവരികാശ്രതരിന്ദ്രം
 താമസിക്കരുത് നിങ്ങളിദാനീം.
 സീമയില്ല മമ സങ്കടമയ്യോ !
 ധീമതാം വരയുധിഷ്ഠിരവീര.

(ഇന്ദ്രിശ-രാഗം , കണ്ടനാച്ചി താളം)
 തടിച്ചൊരു ഗന്ധർവ്വൻ മഹാകശ്ശലൻ അടിച്ചു
 പിടിച്ചു കെട്ടിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു ശിവ! ശിവ!
 ഒരുത്തൻ വരുത്തന്നൊരനർത്ഥങ്ങളാൽ
 കരത്തിന്നൊരു കരുത്തുമില്ലാ ഞങ്ങൾ കനക്കൈതരംകെട്ടു
 വലഞ്ഞു വശംകെട്ടുവയംകേവലം വലക്കകത്തു
 പതിച്ച മൃഗങ്ങളെക്കണക്കെ ശിവ ശിവ!
 സവേ! ധർമ്മജ! വീര! സമീരാത്മജ! സരസ! പാർത്ഥ
 നകല! സഹദേവ ! വരികവിരവൊടെ
 നിരാധാരരായുള്ള ജനങ്ങൾക്കഹോ നിങ്ങളെ
 നിയേ മറ്റൊരു ജനമില്ല ശരണമതുദ്ദൃഢം
 കരുക്കൾക്കു വന്നിടും തരക്കേടഹോ കലത്തി-
 ലുള്ള ജനങ്ങൾക്കൊക്കെത്തന്നെ സമമെന്നറികെടോ

63

ഇത്തരമുള്ളൊരു മുറവിളികൊണ്ടുകഥ
 പത്തുദിഗന്തരമൊക്കെ മുഴങ്ങി
 സത്വരമതുകേട്ടുകിടയാനിധി
 സത്വഗ്രണാംബുധി ധർമ്മതന്ത്രജൻ
 ഗന്ധവഹാത്മജനോടരുൾചെയ്തു :-
 “ഗന്ധർവന്മാർവന്നിഹ നമ്മുടെ

ബന്ധുജനങ്ങളെയെല്ലാം വിരവൊടു
 ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടങ്ങുതിരിച്ചു.
 ബന്ധംകൂടാതിങ്ങനെ ചെയ്യാതി-
 നന്ധതൊന്നൊരു കാരണമിപ്പോൾ
 അന്ധൻ ജനകനമിക്നമകേട്ടാൽ
 അന്തസ്സാപംകൊണ്ടു മരിക്കും.
 എന്തെങ്കിലുമുടനനുജന്മാരുടെ
 സന്താപങ്ങളൊഴിക്കണമിപ്പോൾ
 അന്തരമില്ലിതു ചെയ്തീലെന്നാൽ
 എന്തിനു നമ്മുടെ ധർമ്മവിചാരം ?
 ദുര്യോധനനും ദുശ്ശാസനനും
 ദുഷണമനവധി ചെയ്തവരെങ്കിലു-
 മയ്യോ ഞങ്ങൾ വലഞ്ഞെന്നിങ്ങനെ
 കയ്യും മെയ്യും വശമല്ലാത്തവർ
 നമ്മെ വിളിച്ചു കരഞ്ഞതുകേട്ടിഹ
 ചുമ്മയിരിപ്പുതചിതമോ സഹജ ?
 ധർമ്മം നൃപതിക്കാശ്രിതരക്ഷണ-
 കർമ്മതമല്ലോ സഹജന്മാരേ!

64

ദുർമ്മദമിപ്പോളരുതരുതരതര-
 ദുരിതം വരുമതിനനവധിമേലിൽ
 അഗ്രജവചനം കേട്ടൊരുമേരമു
 ദഗ്രപരാക്രമിയാകിയ ഭീമൻ
 അഗ്രേനിന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി സ-
 മഗ്രാഹം കൃതിശാലിഗഭീരൻ-
 "അടിയങ്ങൾക്കിഹ നാലുജനത്തിനു-
 മരുളിച്ചെയ്യാരു കല്പനകേൾക്കാൻ
 മടിയെന്നുള്ളതുമില്ലിഹധർമ്മം
 പിടിപാടില്ലാത്താളുകളെല്ലാ
 കള്ളച്ചുകൾകൊണ്ടുചതിച്ചൊരു
 കള്ളന്മാരുടെ കപടമതോർത്താൽ
 ഉള്ളതന്നിലൊരല്പം കനിവെ-
 നുള്ളതു സംപ്രതി തോന്നുന്നീലാ.

തള്ളവുമവരുടെ തുള്ളലുമൊരുവക
 ഭുള്ളംപെരുകിന കള്ളുമോർത്താൽ
 കൊള്ളാമിത്തൊഴിൽ താനേവന്നതു
 കോലാഹലമെന്നെന്നുടെ പക്ഷം.
 ഗന്ധർവ്വന്മാർ സരസന്മാരവർ
 എന്തെന്നില്ലാത്താളുകൾവർ
 ബന്ധംകൂടാതല്ലവരിവരെ-
 ബന്ധിച്ചങ്ങനെ കൊണ്ടുതിരിച്ചു.
 പാലുകിട്ടു തടിച്ചൊരുകൂട്ടം
 വാലില്ലാത്ത കരങ്ങച്ചന്മാർ.

65

നാലഞ്ചല്ലൊരു നൂറുജളന്മാർ
 നാടുമടിപ്പാൻ വന്നുപിറന്നു.
 പന്തംകാട്ടി നടക്കുന്നവരുടെ
 ദന്തംതല്ലിയുതിർപ്പാൻ നല്ലൊരു
 ബന്ധംകാണാഞ്ഞങ്ങുവസിക്കും
 ഗന്ധർവ്വന്മാർക്കിന്നു കണക്കിൽ
 ബന്ധിപ്പാനൊരു സംഗതിവന്നതു
 സന്ധിക്കാതവർ വിടുകയുമില്ലവ-
 രെന്തെങ്കിലുമൊന്നാരംഭിച്ചാൽ
 അന്തരമില്ലതു ചെയ്തേ നിലു.
 വിണ്ണവർ നാട്ടിലിരിക്കും വേശ്യ-
 പ്പെണ്ണങ്ങളുടെ നടുമുറ്റമടിപ്പാൻ
 പൊണ്ണന്മാരിവർ കൊള്ളാമവരുടെ
 പെണ്ണങ്ങളുടെ വിടുപണി ചെയ്യിക്കാം.
 കാളിപ്പെണ്ണു കുളിക്കുന്നേരം
 താളിപതപ്പാനൊരുവൻ കൊള്ളാം.
 നീലിപ്പെണ്ണീനു നിദ്രാസമയേ
 കാലിണഞ്ഞൊന്നപരൻ കൊള്ളാം.
 ഉർവ്വശിതന്റെ പടിക്കുമെടുപ്പാൻ
 ഉർവ്വിയിലുള്ളവരിൽ ചിലർ കൊള്ളാം.
 അരുവയർമാലി തിലോത്തമ തന്നുടെ
 പുരമുറി തൂപ്പാനൊരുവൻ കൊള്ളാം.

സ്വർഗ്ഗസ്ത്രീകടെ വൃഷലികൾ വേലയെ-
ടുക്കേണ്ടുന്നതിനിവരെക്കൊള്ളാം.

66

പച്ചിലയുള്ളൊരു പദവിക്കാരുടെ
എച്ചിലെടുപ്പാനിവർ ചിലർ കൊള്ളാം.
ചന്ദ്രക്കാരനു വെറ്റുതെറ്റുപ്പാൻ
ചന്തക്കാരിലൊരുവൻ കൊള്ളാം.
കുട്ടിപ്പട്ടന്മാരുടെ ചുമടുകൾ
കെട്ടിപ്പോറാനൊരുവൻ കൊള്ളാം.
കല്പകവൃക്ഷം കാപ്പാനുള്ളൊരു
കല്പനകേശ്വരനൊരുവൻ കൊള്ളാം.
ആമ്പടികൂട്ടുന്നവരുടെ വീട്ടിൽ
തുമ്പകിളപ്പാനും ചിലർ കൊള്ളാം.
ഗോക്കളമേപ്പാനും ചിലർ കൊള്ളാം
ശ്യാക്കളെ നോക്കാനും ചിലർ കൊള്ളാം
കാക്കവരുമ്പോൾ വക്കാണിപ്പാ-
നാക്കണമെങ്കിലതിവരെക്കൊള്ളാം.
ഈവക വിടുപണി ചെയ്യിപ്പാനിഹ
ദേവകൾ ചൊല്ലാൻ ഗന്ധർവ്വന്മാർ
ഇവരെക്കെട്ടിക്കൊണ്ടുതിരിപ്പാ-
നവകാശമിതെന്നടിയനു തോന്നി.
മറ്റൊരു കാര്യക്ലേശം ചെയ്യാൻ
ന്റുറിലൊരുത്തനമില്ലിഹന്തും.
മാറ്റികളെപ്പുനരെന്നിനു നാമിഹ
മാറ്റിക്കൊൾവാൻ പണിചെയ്യുന്നു.
കുരുടെച്ചാരുടെ മക്കളെയൊക്കെ
തെരുതെരെ മമ ഗദകൊണ്ടടികൂട്ടി
പരിചൊടു കൊന്നുമുടിപ്പാനായി-
പ്പലകറിയടിയൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ

67

അരുതരുതെന്നിഹ ജ്യേഷ്ഠൻ നമ്മൊടു
തിരുവുള്ളക്കേടായതുമൂലം
കുറുവരുമെന്നൊർത്തുടനടിയൻ

മുറ്റമടങ്ങിപ്പാർക്കുന്നിപ്പോൾ
 മറ്റൊരു കൂട്ടക്കാർവന്നേറ്റി
 നൂറ്റവരേയും കൊണ്ടുതിരിച്ചതു
 മാറ്റുന്നതിനു നല്ലകണക്കിലി-
 തേറ്റതൊഴിപ്പാനെന്താവശ്യം ?
 താനൊന്നിനു കല്പിക്കയുമില്ലിഹ
 താനേവന്നതുമൊക്കെ മുടക്കും.
 ജ്ഞാനികളാകിന നിങ്ങളുടെമധ്യേ
 ഞാനിങ്ങനെയൊരു മൂഢൻ തീർന്നു
 ജ്യേഷ്ഠനമനുജന്മാരുംകൂടി
 കാട്ടിലിരുന്നു തപംചെയ്താലും!
 ശാന്തന്മാരൊടുകൂടിയിരിപ്പതു
 താനോന്നിക്കിഹ തരമില്ലിപ്പോൾ
 തടിയൻ ഭീമൻ ഞാനിനിനിങ്ങളുടെ
 ഇടയിലിരുന്നു തരങ്ങൾ കെടാതെ ,
 വാശ്ശൊദിക്കിനു പോകേയുള്ളൂ
 വാച്ചൊരു പരിഭവമൊഴിയണമുടനെ.
 ഗദയുംകൈയിലെടുത്തൊരു പൊണ്ണൻ
 ഉദയേകളിയും പുഷ്പാഞ്ജലിയും
 ഉപവാസങ്ങളുമുപരിതൂടർന്നാൽ
 അപവാദങ്ങൾ നമുക്കുഭവിക്കും.

68

ചേട്ടനമനുജന്മാരും ചെന്ന-
 ചെണ്ടക്കാരുടെ ദീനമൊഴിച്ചുട-
 നവരുടെ ദിക്കിനയക്കേവേണ്ടു.
 ഭവനേചെന്നവർ കേറുംമുമ്പെ
 കാറ്റിൻമകനടനവിടെച്ചെന്നിഹ
 നൂറ്റിനെയുപൊടി ഭസ്മമതാക്കി
 കാലത്തിങ്ങുവരുന്നണ്ടവരെ
 കാലപുരത്തിൽ ചെന്നാൽ കാണാം
 കടുത്ത വാക്കുകളുരത്തുഭീമൻ
 കരത്തിലെഗ്ഗദയെടുത്തുവെക്കും
 നടപ്പതിന്നമതൂടർന്ന നേര-

ഞ്ഞിടക്കു നരപതി കഥിച്ചിതേവം.
 കടുപ്പമായ് വരുമടക്കമില്ലാ-
 തടുത്തു സോദര തുടങ്ങാലാനീ ,
 പൊടുകനെക്കഥയൊടുക്കുകെന്നതു
 നടക്കയില്ലിഹ മിടുക്കനെങ്കിലും.
 ഒടുക്കമൻപൊടു മടക്കവും ചില-
 മുടക്കവും വരുമടക്കമേശ്ശുഭ-
 മിടക്കു സോദര! പടക്കു കാലമ-
 തടുക്കുമന്നിതു മടക്കമായതു
 തടുക്കയില്ലിഹ മെടുക്കിലുംഗദ
 മുടിക്കിലും പുരനടിക്കിലും പൊടി-
 പെടുക്കിലും പുരമടക്കിലും പഥി
 വടക്കുതെക്കിഹ നടക്കിലും തവ

69

മതം നമുക്കനമതം വൃകോദര!
 ഹിതംപറഞ്ഞതുചിതം ഗ്രഹിക്ക നീ.
 കുരുകലമതിലിഹജാതന്മാരവർ
 ഒരന്തും നാമൈവരുമല്ലോ.
 ഒരമനമുക്കുമവർക്കും തങ്ങളിൽ
 വരുവാൻ വിഷമമതെങ്കിലുമില്ലോൾ
 മാറ്റാർവന്നു വിരോധിക്കുമ്പോൾ
 നൂറ്റഞ്ചും പുനരൊന്നെന്നേ വരു
 ഉറുക്കാർക്കും വരുമൊരബദ്ധം
 കൂറ്റാർ വേണമൊഴിപ്പതിനപ്പോൾ
 കൂറ്റാരൊരുവരുമില്ലാതൊരുദിശി
 മറ്റൊരുകിലുമുപകൃതിചെയ്യാം.
 കാറ്റിൻമകനേ മടിയതവർക്കളെ
 മാറ്റിക്കൊണ്ടിഹ വരിക കമാരാ!
 പണ്ടൊരു പൂച്ചയുമെലിയും തങ്ങളിൽ
 ലുണ്ടായ് വന്നു സഖിതമൊരുനാൾ
 മലയുടെ മൂട്ടിൽ കാട്ടാളന്മാർ
 വലയും കെട്ടിയുറപ്പിച്ചങ്ങനെ
 കലയും മാനം പുലിയും വന്നതിൽ

വലയുംനേരം കൊലചെയ്യാനായ്
 ഒരുദിശിപാർത്തിതു പകൽകഴിവോളം
 ഒരുമൃഗമന്നിഹവന്നതുമില്ലാ.
 വരുമിനിരാത്രീയിൽ നാളെ വെളുത്താൽ
 വിരവൊടുവന്നുവധിക്കാമെന്നവർ
 കരുതിത്തങ്ങളുടെ ഭവനേ ചെന്നുട
 നൊരുമിച്ചവിടെയുറക്കുവുമായി.

70

ഒരുമാർജ്ജാരൻ വനഭൂവിരാത്രീയി-
 ലിരയുംതെങ്ങി നടക്കുന്നേരം
 തരസാചൊന്നൊരു വലയിൽചാടി-
 കരവും കാലുമിളക്കാൻമേലാ
 പരവശനപ്പോൾ ഞ്യാവു ഞ്യാവു
 കരവുമുതം ചെയ്തവിടെ വലഞ്ഞു
 അരികെയുള്ളൊരു പോട്ടിലിരിക്കും
 പെരുതായുള്ളൊരു മുഷികനപ്പോൾ
 അരിയായുള്ളൊരു പൂച്ചത്തടിയൻ
 കരയുന്നതു കേട്ടൊന്നുവിരണ്ടു
 ഉരിയാടാതെ മുഖം കാട്ടുന്നതു-
 മൊരുകുറി കണ്ടാൻ പൂച്ചയുമപ്പോൾ
 സരസതയോടു വിളിച്ചാനവനെ
 പരവശനായ് ഞാൻ മുഷികവീര!
 വലയിൽചാടി വലഞ്ഞിതുഞാനൊരു
 ഫലമില്ലാതെ മരിപ്പാനായി
 കലമാൻ പന്നികൾ വന്നുപതിച്ചാൽ
 മലയന്മാർക്കതുതിന്മാൻ കൊള്ളാം.
 വിലപിടിയാത്തൊരു പൂച്ച ലഭിച്ചാൽ
 മലയനുമായതു തിന്മാനാകാ.
 തലയിലെഴുത്തിൽ ബലമതുകൊണ്ടിഹ
 വലയിൽപെട്ടു വലഞ്ഞു സഖേ! ഞാൻ
 എലിയും പൂച്ചയുമന്യോന്യം ബഹു-
 കലഹികളെന്നൊരു ചൊല്ലതുകൊള്ളാം.

71

കലഹമെന്നിങ്ങ ഭവാനോടില്ലതു
നലമൊടു നീയിഹ ബോധിക്കേണം.
വലയുടെ ചരടു കടിച്ചുമുറിപ്പാൻ
പല പല കൗശലമങ്ങുണ്ടല്ലോ.
മലയൻപോന്നു വരുന്നതിൽമുമ്പേ
വലകണ്ടിപ്പാൻ കനിവിയലേണം.
വലയുന്നവരുടെ പാലനമല്ലോ
വലിയ ജനങ്ങടെ ധർമ്മമതറിക!
എലിയെന്നല്ല ഭവാനൊരു ദശയൽ
പുലിയെക്കാളുതിവൻ പനതാകും
പലവിധമിങ്ങനെ മാർജ്ജാരകന്യുടെ
പരവശവാക്കുകൾ കേട്ടൊരു നേരം
എലിയതു ബോധിച്ചരികേചെന്നഥ
വലകണ്ടിപ്പാൻ വട്ടംകൂട്ടി.
ഓരോ ചരടു കടിച്ചുമുറിപ്പാ-
നോരോനാഴികനേരം വേണം.
തെരുതെരയങ്ങു കടിച്ചുമുറിപ്പാൻ
തരമല്ലെന്നുണ്ടെലിയുടെ ഹൃദയേ
മെച്ചമിവന്നിതു ചെയ്യാനെന്നതു
പുച്ചയറിഞ്ഞാലുപകാരത്തിനു
താഴ്ച്ചവരാനുണ്ടെന്നു കനക്കെ
കാഴ്ച്ചയവന്നുണ്ടെന്നതുമൂലം
താമസമായതു കണ്ടൊരു പുച്ച-
യ്ക്കായമേനി ക്ലേശവുമേനി

72

“തെരുതെര വേണമതല്ലെന്നാലിഹ
വരുമതി ദുഷ്ടൻ മലയപ്പാഴൻ
പുലരുനേരം മലയന്മാരും
പലരും കലശലുകൂട്ടും മുൻപേ
വലകണ്ടിച്ചുവിടേണം നീയെ-
ന്നെലിയൊടു പുച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.
വെട്ടുമടുത്തൊരു സമയേ മുഷിക-
നൊട്ടും താമസിയാതെ വലയും

പൊട്ടിച്ചമ്പൊടു പോട്ടിലൊളിച്ചു
 ധൃഷ്ടൻ പൂച്ചയുമങ്ങുനടന്നു.
 ഒട്ടദിനങ്ഹൾ കഴിഞ്ഞൊരു ദിവസം
 കിട്ടിലേതുമൊരേടത്തശനം
 അഷ്ടിക്കെന്തൊരു വകയുള്ളെന്നിഹ
 കാട്ടിൽനടന്ന പൂച്ചത്തടിയൻ
 കൂട്ടുസുഖിത്വം പ്രാപിച്ചെലിയുടെ
 പോട്ടിനരികേ ചെന്നുവിളിച്ചാൻ
 “പണ്ടുപകാരം ചെയ്തൊരു മൂഷിക-
 നണ്ടോ സുഷിരം തന്നിലിദാനീം.
 എലിയതുകേട്ടു വിലത്തിനുള്ളിൽ
 തലകാട്ടാതെ വസിച്ചുപറഞ്ഞാൻ :
 ശ്ലോകം
 “കാര്യാർത്ഥമാവയോസ്സഖ്യം
 തസ്തിന്നവസിതേ പുന :
 മാർജ്ജാരസ്ത്വം ഹിമാർജ്ജാരോ
 മൂഷികോഹഞ്ചമൂഷിക!

73

“കാര്യംകൊണ്ടിഹ നീയും ഞാനും
 കനിവൊടുസഖ്യം ചെയ്തിതുമൂന്നും
 കാര്യമതന്നു കഴിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു
 വൈരമതിനിയും മൂന്നെപ്പോലെ
 പുശകനാം നീ പുശകനിനിമേൽ
 മൂഷികനാം ഞാൻ മൂഷികനിനിമേൽ
 ഇനി നാം തങ്ങളിലെത്തുറംനേരം
 കനിവുമതില്ലൊരു ചേർച്ചയുമില്ലാ
 ഇങ്ങനെയുള്ളൊരു ശ്ലോകം ചൊല്ലി-
 ട്ടങ്ങുനടന്നിതു മൂഷികനുടനെ ,
 എന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുവുകോദര
 നന്നിതമാർഗ്ഗം നയശാലികളാൽ
 നിന്ദിതമല്ലിതു നന്ദിതമത്രേ
 ചെന്നുടനവരുടെ മോചനമുചിതം
 ഇന്നിസ്സങ്കടമവരുടെ തീർത്താൽ

പിന്നെ നടത്തേപ്പോലെതന്നെ
 കൗന്തേയന്മാർ കൗന്തേയന്മാർ
 കൗരവ്യന്മാർ , കൗരവ്യന്മാർ.
 “ആര്യനിദാനീമരുളിച്ചെയ്തതു
 കാര്യമിതെന്നുരചെയ്തിതു നകലൻ.
 “ഏഷണിപറവാൻ വിരുതുപെരുത്തവ
 നേഷസുയോധനനനുജന്മാരും
 ദുഷണമിങ്ങനെ വരുവാനൊക്കെയു-
 മേഷണി ദോഷമിതെന്നറിയേണം

74

ശ്ലോകം
 പുരകശ്ചനഗോമായൂർ
 ദുരാഗ്രഹവശം വദഃ
 പരാൻ വിനാശയൻ ഭൂയോ
 ദുരാപദമുപേയിവാൻ
 പണ്ടൊരു കുറുനരിതിന്മാനുള്ളതു
 തെണ്ടിനടന്നു മനസ്സുംമുട്ടി.
 കണ്ടകുമുള്ള വനങ്ങളിലെല്ലാം
 മണ്ടിനടന്നു തളർന്നുശരീരം
 കണ്ടാനൊരുദിശി നല്ല കരിമ്പുക-
 ളുണ്ടാക്കിപ്പലവേലികൾകെട്ടി-
 കാത്തുകിടപ്പാൻ പുരയ്ക്കുകെട്ടി-
 പ്പാർത്തിട്ടെന്നൊരു നായരുമുണ്ട്
 കേളച്ചാരെന്നവരുടെ പേരും
 കേട്ടുഗ്രഹിച്ചാൻ കുറുനരിയൊരുനാൾ
 കേളച്ചാരൊടു ചെന്നുപറഞ്ഞു.
 “കേളച്ചാ! ഞാനുരചെയ്യുന്നതു
 നാളെപ്പത്തുവെളുപ്പിനുമുമ്പേ
 കോളല്ലാതൊരു ദുഷണമുണ്ടാം
 കാട്ടിൽ നടക്കുമൊരാനത്തലവൻ
 കേട്ടുകരിമ്പുകളുള്ള വിശേഷം
 രക്ഷിച്ചിവിടെ വളർത്ത കരിമ്പുകൾ
 ഭക്ഷിപ്പാനായ് വരുമത്തടിയൻ.

75

രക്ഷിക്കുന്നൊരു തന്നെക്കൂടെ
ഭക്ഷിക്കാതെയടങ്ങുകയില്ല
അതുകേട്ടപ്പോൾ നേരെനോർത്തൊരു
മുതുകേളച്ചാരൊന്നുവിരണ്ടു.

“കുറുതായുള്ളൊരു കൗശലമുണ്ടിഹ
കുറുനരിഞ്ഞാനതു ബോധിപ്പിക്കാം.
അമ്പുകൾ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചെഴുതാൽ
കുണ്ടിത്തടിയനെയിന്നുവധിക്കാം.
ചെറുവടക്കൊരു പൊക്കംപെരുകിന
പുറ്റിന്നരികെ ചെന്നുപതുക്കെ
പുറ്റിക്കൊണ്ടാലമ്പുകളവനുടെ
നെറ്റിക്കിട്ടു പ്രയോഗിച്ചിടാം.
പത്തുവെളുപ്പിനു മുമ്പേയവിടെ-
ക്കെത്തിക്കൊണ്ടാലതുസാധിക്കും.
എന്നതു കേട്ടഥ, കേളച്ചാരതു
നന്നെന്നോർത്തുടനവിടെപ്പാർത്താൻ
കുറുനരിചെന്നഗൃജവരനോട-
ങ്ങറിയിച്ചാനതുസമയേതന്നെ.

“കരിമ്പുതിന്മാൻ കരിവരനിപ്പോൾ
തരിമ്പുമോഹമതുണ്ടെന്നാകിൽ
തരംവരുത്താം പത്തുവെളുപ്പിനു
വരമ്പിനുള്ളിൽ ചെന്നാലവിടെ
കരിമ്പുകാണാമയതു തുമ്പി-
ക്കരത്തിലാക്കിത്തന്നുമുടിപ്പാ-
നൊരുമ്പെടേണം നീയിഹൊന്ന-
ണ്ടകമ്പടിക്കായ” മുന്നിൽ നടപ്പാൻ

76

ഇത്തരമുരചെയ്തിടനകുറുനരി
മത്തഗജത്തെക്കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ
“പത്തമ്പതുദിവസത്തിനു ഭക്ഷണ-
മിത്തടിയന്റെ ശരീരം മതിയാ-
മിത്തൊഴിൽ നല്ലകണക്കിനുകൂടി.

കേളച്ചാരുടെ തടികൊണ്ടിന്നും
 നാളേക്കും തടവില്ലുള്ളിപ്പാൻ
 എന്നു വിചാരിച്ചവനും തെളിവൊടു
 ചെന്നൊരു ദിക്കിലൊളിച്ചു നിന്നാൻ.
 വന്നുടനാന്ന കരിമ്പുകർത്തഥ
 തിന്നുതുടർന്നൊരു സമയേകേളൻ
 ചുട്ടുപഴുത്തൊരു ശരവും വില്ലും-
 വട്ടം കൂട്ടിപ്പാതിരനേരം.
 പുറ്റുമേലൊരു കാലും വെച്ചഥ
 തെറ്റുന്നക്കണവിട്ടൊരു നേരം
 മസ്തകഭാഗേ ബാണംകൊണ്ടൊരു
 മത്തകരീന്ദ്രൻ ചത്തുമറിഞ്ഞു.
 വമ്പനതാകിന കേളച്ചാരെ
 പാമ്പുകടിച്ചുടനവനും ചത്തു.
 പത്തിപ്പുറമേവില്ലിൻമുനയതു
 കുത്തുകയാലപ്പാമ്പും ചത്തു.
 ഒക്കെച്ചത്തതു കണ്ടുപ്രസാദി-
 ചുക്കുനരിയരികെച്ചെന്നുടനെ
 അക്കലവില്ലിൽ മൂനമേലുള്ളൊരു
 രക്തംചെന്നഥ നക്കുന്നേരം
 പല്ലുകൾ തട്ടിമുറിഞ്ഞിതു ഞാണം.

77

വില്ലുനിവർന്നുടനവനുടെ വായിൽ
 കൊണ്ടുകരേറിക്കുറുന്നരിഭോഷൻ
 രണ്ടുപിളർന്നുടനവനും ചത്തു.
 ഏഷണിയുള്ളവനങ്ങനെവരുമതു
 ദോഷങ്ങളിലതിദോഷം നിയതം.
 ഭോഷന്മാർക്കതു കാരണമിപ്പരി
 വേഷണമിങ്ങനെ സംഗതിവന്നു
 അഥപുനരഗ്രജനരുളിച്ചെയ്തു :
 “കഥകൾ പറഞ്ഞച കാലംപോയാൽ
 റഥമതിലധുനായന്ത്രിതരാമവ-
 രതിദൂരംഗതരായെന്നുംവരും

വിരയെപ്പോകവുകോദരവീരാ !
 ഹരിസുത ! നീയും കൂടെച്ചല്ലുക
 ഇരുവരുമൊരുമിച്ചുംബരചരരെ
 പരിചൊടുചെന്നു ജയിച്ചും കൊണ്ടഥ
 കരുസുതശതവും വീണ്ടും കൊണ്ടിഹ
 വരികതരിമ്പു വിചാരം വേണ്ടാ
 ഗുരുശാസനമതു കേട്ടങ്ങിനവരു-
 മുരുതരവേഗം ചെന്നുവിളിച്ചു.
 ചമ്പതാളം
 ഗഗനചരമൂലരേ ! ഗന്ധർവ്വകീടരേ!
 ഗമനമിതുവിരവിനൊടുപിഫലതരമാക്കവൻ
 വിരുതുകളിതൊക്കവേ വിരതതരമാക്കവൻ
 വരികയുധിപൊരുവതിനു പെരികമദശീലരേ!

78

കരുകലമഹീശരോടരുതരുതുസാഹസം
 കരികളൊടുപൊരുവതിനു കുറുന്നരികൾപോരുമോ ?
 ഹരിതനയനർജ്ജുനൻ പരിശമിതദുർജ്ജനൻ
 പരുഷതരശരനികരനിരകൾ ചൊരിയും വിധൗ
 ത്ധിതിപൊടിഭസ്മമാം കടിലകലമൊക്കവേ
 പടപൊരുകിലുടലുടയുമുടവുമുടനേവരും
 പടയിലധികാരൻ പടുമതി വുകോദരൻ
 കാനിതരഗദയുടയ കരുമനകൾകൊണ്ടുടൻ
 അടിതുടരുമാഹവേ പൊടിയുമുടനാകവേ
 അടിമുടികളുഖിലമപിതിലതുലിതമായ് വരും
 ഇതഥംപരഞ്ഞുകൊണ്ടു യുദ്ധംതുടങ്ങിപാർത്ഥൻ
 ഊർദ്ധ്വപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂർത്തുള്ള സായകങ്ങൾ
 ചേർത്തുപ്രയോഗിച്ചതു നേർത്തുപോകാതെകൊണ്ടു
 കോർത്തു ഗന്ധർവ്വന്മാർക്കു പാർത്തുകൂടാതെയാക്കി
 ത്തിർത്തു വിജയനിനി ധൂർത്തു ഫലിക്കയില്ലെ-
 ന്നോർത്തു ചിത്രസേനനമാർത്തുവിളിച്ചുടുത്തു.
 മാരികണക്കേ വീരന്മാരിലസ്മുങ്ങളങ്ങു
 വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു വ്യോമചാരി ഗന്ധർവ്വരാജൻ
 പോരിലുടനേ വല വൈരിതനയനപ്പോൾ

ഭൂരിശസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു ദുരീകരിച്ചു സർവ്വം.
 ദിവ്യൻ പലവിധത്തിൽ ദിവ്യശാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു
 സവ്യസാചിതാനതു സർവ്വം തടുത്തുനിന്നു.
 വമ്പുള്ളർജ്ജുനനുടെ യന്തുതട്ടപ്പാനും ത-
 രിന്ദുശക്തിയില്ലാഞ്ഞ കമ്പം തുടങ്ങി ദിവ്യൻ
 വിട്ടുപോവാനും വഴി കിട്ടുന്നതില്ലാ പട-
 വെട്ടുവതിനു പുനരൊട്ടുമെളുത്തുമല്ല.

79

പെട്ടെന്നു നാമിവിടെപ്പെട്ടുപോമെന്നറച്ചു
 കൊട്ടും ഘോഷവും നിർത്തിയൊട്ടും താമസിയാതെ
 തേരും പടയും നൂറുപേരും താനും ഭൂമിയിൽ
 ചേരുവാൻ വന്നിറങ്ങി ചാരുഗന്ധർവ്വരാജൻ.
 മാരുതാനന്തമജനതു നേരം പറഞ്ഞു
 “പാർത്ഥാ!

പോരും കലഹമിനിച്ചേരുകെന്നേ വേണ്ടു
 പാരം വലഞ്ഞു നിന്റെ കൂരമ്പുകൊണ്ടിള്ളട്ടം
 വൈരം വെടിഞ്ഞിവിരെ സ്വൈരം സംഭാവിക്കേണം
 ഭീമസേനന്റെ വാക്കു കേട്ടൊരു സവ്യസാചി
 താമസം കൂടാതെ കണ്ടായുമധമങ്ങുവെച്ചു.
 “ഭൂമിയിലിറങ്ങുക വൈകാതെ ചിത്രസേനാ !
 നാമിവിടെ തമ്മിലേതും കലഹമില്ല
 ഗന്ധവഹാത്മജ വിജയന്മാരൊടു
 ഗന്ധർവ്വാധിപനിദമരുൾചെയ്തു.
 ബന്ധുപ്രീതി ബലം കൊണ്ടിവിരെ
 ബന്ധിപ്പതിനിഹം ബന്ധം വന്നു
 ഒരുവകയും പിടിപാടില്ലാത്തൊരു
 കുരുസുതമുദയന്മാരിവർ നൂനം
 നിരപമമിങ്ങു ജളപ്രളഭാവം
 പെരുതായ് വന്നു ശിരസ്സിൽകേറി
 മുറ്റം നമ്മുടെ വിദ്യകൾ ഭദ്രം
 മറ്റുള്ളവരുടെ നിന്ദിതമെന്നും
 ഏറ്റം മദഭരമുള്ളതശേഷം
 മാറ്റണമെന്നിട്ടഹമിതിചെയ്തു.

80

വീരവൃകോദര! വരികധനഞ്ജയ!
 വൈരം നമ്മൊടു കരുതീടൊല്ലാ.
 വൈരിജനങ്ങളുടെ ബന്ധനമോക്ഷം
 വിരവാടുചെയ്തു വൃകോദരവീര
 എന്നതുകേട്ടു വൃകോദരനടനെ
 സുന്ദനമേറിച്ചെന്നു പതുക്കെ
 കെട്ടുകളൊക്കെയഴിപ്പാൻ രഥമതി-
 ലിട്ടുപിരട്ടിയുരുട്ടിച്ചിലരുടെ
 കുടുമപിടിച്ചു വലിച്ചു ചിലരുടെ
 പിടരിപിടിച്ചു തിരിച്ചും ചിലരുടെ
 താടിപറിച്ചും മീശമുറിച്ചും
 മോടി കുറച്ചും തട്ടിമറിച്ചും
 കെട്ടഴിയാഞ്ഞതു പൊട്ടിച്ചുപണി
 പെട്ടുരഥത്തേൽ നിന്നു നിലത്തേ-
 കിട്ടുതുടങ്ങി മടങ്ങാതേതല-
 തൊട്ടെണ്ണിസ്വരൂപിച്ചങ്ങൊരുദിശി
 ദുര്യോധനനും ദുശ്ശാസനനും
 ദുർമ്മുഖനും ദുശ്ശേഖരനിവനും
 ദുർമ്മർഷണനും ദുർമ്മേധാവു
 ദുർദ്ധർഷണനും ദുർഭാഷണനും
 ദുഷ്കർഷണനും ദുഷ്കണ്ടകനും
 ദുശ്ശീലൻ ദുർബുദ്ധി ദുരീശൻ
 എണ്ണംനൂറുമിതൊപ്പിപ്പാൻ ബഹു-
 ദന്ധമെനിക്കിഹകൈതളരുന്ന-
 ഉണ്ണീവരികധനഞ്ജയ! നീയിനി

81

എണ്ണിയൊരിക്കൽ സൂക്ഷിക്കേണം
 അണ്ണൻതമ്പിയുമവനുടെ തമ്പിയു-
 മെണ്ണത്തിൽപിഴക്കൂടാതെണ്ണുക!
 കണ്ണില്ലാത്തൊരുജനകനിനിത്തൊ-
 ട്ടെണ്ണിയൊരേടത്താക്കുന്നേരം
 തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിലേറ്റംകണ്ടീ-

ലെന്നുള്ളമളിവരാതെയിരിപ്പാൻ
 ധൂർത്തന്മാരെയൊരോലയിലൊക്കെ
 ച്ചാർത്തിവിടാഞ്ഞാൽ ദുഷണമുണ്ടാം.
 കാണുന്നീല കണക്കപ്പിള്ളുകൾ
 മേനോക്യാച്ചന്മാരുമതില്ലാ.
 നല്ലചിതത്തിൽ കൂടിനമുക്കെളു-
 തല്ലിനിയിവരുടെ പേരുകുറിപ്പാൻ
 എന്നു പറഞ്ഞു ചിരിച്ചുവുകോദര
 നൊന്നൊഴിയാതിഹ നൂറ്റവരേയും
 കെട്ടഴിച്ചുവെട്ടിപ്പതുക്കെ
 തൊട്ടുതലോടിക്കൊണ്ടുരചെയ്യാൻ
 "ദുര്യോധന! ശൃണവചനം നിന്നുടെ
 ദുര്യോഗംകൊണ്ടിങ്ങനെസംഗതി
 വന്നുഭവിച്ചതു , നന്നായ് വരുമിനി
 നിന്നുടെ ദുർമ്മദമൊട്ടുശമിക്കും
 ആയുതവരുവാൻ വിഷമംനിന്നുടെ
 മായമതുണ്ടോ മാറീടുന്നു ?
 നായുടെ വാലൊരു പന്തിരാണ്ടേ
 കായതമാകിനക്ഷലിലതാക്കി
 പിന്നെയെടുത്തതു നോക്കുന്നേരം
 മുന്നേപ്പോലെ വളഞ്ഞേ കാണൂ.

82

വെൺമതികലമതിലീശ്വരനാകിന
 ധർമ്മാത്മജനുടെ ചരണസമീപേ
 ചെന്നുവണങ്ങിക്കരവും കൂപ്പി
 മൂന്നുവലത്തും വെച്ചുപതുക്കെ
 പൊയ്ക്കാണ്ടാലും ഹസ്തിനപുരമതി-
 ലിക്കണ്ടനുജന്മാരൊടുകൂടെ-"
 ഇങ്ങനെയുള്ള വുകോദരവചനം
 തിങ്ങിനനാണംകൊണ്ടുമുഖത്തെ
 താഴ്ന്നുകൊണ്ടു കേട്ടുമനസ്സിലൊ-
 രാർത്തിമുഴുത്തു സുയോധനനടനെ.
 ഉത്തരമുരിയാടാതേതന്നെ

സത്യമനജന്മാരൊടുകൂടി
ഹസ്തിനപുരവഴി നോക്കിനടക്കാൻ
അസമീരമതിയാ മതിശയകുടിലൻ
വിരവൊടു വീരൻ വായുതന്ത്രജൻ
നരനൊടുകൂടെച്ചെന്നു വനാനേ
നരപതി കൂലപതിയാകിയ തങ്ങടെ
ഗുരുവരനാകിയ ധർമ്മത്മജനുടെ
ചരണസമീപേ ചെന്നുവണങ്ങി
പരമാനന്ദയാക്രതിയാകിന-
മുരരിപുഭഗവാൻ തന്നുടെ രൂപ
സ്മരണം ചെയ്തു വസിച്ചിതു ഭദ്രം
“ചിത്രസേനനും വൃന്ദവുമെല്ലാം
ചിത്തസമ്മതം പൂണ്ടുഗമിച്ചു
വൃത്രവൈരിയെച്ചെന്നു വണങ്ങി
തത്രമേ വിനാനതു മതിഭദ്രം”

ശ്രീഭം

പ്രസാധകർ

നാളിളക്കം

